

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **prof. Ing. arch. Z. F.**
bytem xxx

zastoupený advokátem Mgr. Markem Novotným
sídlem Panská 397/2, 602 00 Brno

proti
žalovanému:

Česká komora architektů
sídlem Josefská 34/6, 118 00 Praha 1

zastoupené Mgr. Ing. Danielou Rybkovou, advokátkou
se sídlem Jana Želivského 2385/11, 130 00 Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí představenstva žalované ze dne 7. 11. 2023, č. j. DR 2021-21

takto:

- I. Rozhodnutí představenstva žalované ze dne 7. 11. 2023, čj. DR 2021-21, se ruší a věc se žalované vrací k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Novotného, advokáta.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí představenstva České komory architektů (dále také „*představenstvo ČKA*“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Stavovského soudu České komory architektů (dále také „*Stavovský soud ČKA*“) ze dne 24. 4. 2023, č. j. 351-2023/DM-Ka, a bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že se

Shodu s prvopisem potvrzuje H.P.

žalobce podle § 20 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*autorizační zákon*“) dopustil disciplinárního provinění tím, že porušil ustanovení § 2, § 3 odst. 1, § 7, § 13 odst. 1 a 2, § 14 odst. 1 a 2, § 18 odst. 1, § 27 odst. 2 a § 28 Profesního a etického řádu ČKA (dále také „*PEŘ*“). Za toto zjištěné jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 50 000 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů disciplinárního řízení ve výši 10 000 Kč.

2. Žalobce působil od července 2017 jako xxx na základě smlouvy o výkonu konzultační a poradenské činnosti. V rámci své činnosti se měl mimo jiné vyjadřovat k předkládaným projektovým dokumentacím, naopak se nesměl účastnit výběrových řízení pořádaných městem. Stavovský soud ČKA shledal v jednání žalobce celkem pět dílčích skutků:

1. účast na přípravě a podpora konání neregulérní architektonické soutěže,
2. doporučení zadání zakázky „*Investiční záměr - Xxx v Xxx*“ arch. K.,
3. zadání zakázky „*Investiční záměr - Xxx v Xxx*“ společností žalobce (F. AxxxS s. r. o.),
4. vypracování zakázky „*Investiční záměr - Xxx v Xxx*“,
5. urážky, pomluvy a zneuctění České komory architektů a jejích členů.

Žalobní body

3. Žalobce namítá, že představenstvo ČKA nerozhodlo o jeho odvolání řádně podle stavovských předpisů. Napadené rozhodnutí mělo být přijato na zasedání představenstva ČKA dne 7. 11. 2023, přičemž v zápisu o zasedání představenstva je v čl. V. uvedeno pouze: „*DR 2021-21 Odvolání proti rozsudku Stavovského soudu, kterým bylo uloženo disciplinární opatření pokuta ve výši 50 tis. Kč Představenstvo rozhodlo*“. V zápise není uvedeno, jak bylo rozhodnuto, kolik členů představenstva bylo pro, kolik proti a kdo se zdržel hlasování. Ani není zřejmé, kolik bylo v době „rozhodnutí“ přítomno na zasedání členů představenstva, když ze záhlaví je zřejmé, že se v průběhu zasedání počet přítomných členů představenstva měnil. Od začátku zasedání bylo přítomných pouhých sedm členů představenstva, což nesplňuje nezbytný počet hlasů pro hlasování o tomto bodu ani kvórum, představenstvo rozhoduje kvalifikovanou třípětinovou většinou mimo jiné v disciplinárních věcech. To znamená, že pro přijetí rozhodnutí o odvolání žalobce byl nutný hlas nejméně osmi z dvanácti členů představenstva. Rovněž zápis nepotvrzuje splnění procesních náležitostí online hlasování.
4. Žalobce namítá, že řízení nebylo řádně zahájeno, když obdržené dokumenty nesplňují zákonné náležitosti ani pokud jde o autorizovanou konverzi dokumentu, ani ohledně elektronického podpisu. Datová zpráva, kterou obdržel právní zástupce žalobce do datové schránky od žalovaného, měla jedinou přílohu ve formátu .pdf, která obsahovala text oznámení a žalobu dozorčí rady, oboje v jednom souboru, opatřené razítky žalovaného, vlastnoručním podpisem předsedy dozorčí rady a elektronickým podpisem Ing. Arch. MgA. D. M. (nejednalo se o elektronický podpis za právnickou osobou, nýbrž o „soukromý“ elektronický podpis).
5. I ve všech ostatních případech žalovaný doručoval právnímu zástupci žalobce do jeho datové schránky jen prosté skeny listin vydaných žalovaným, opatřené vlastnoručními podpisy osob na straně žalovaného a razítky, aniž byla provedena autorizovaná konverze dokumentu z listinné podoby do elektronické podoby. Dále žádná datová zpráva nebyla určena do vlastních rukou adresáta. Disciplinární řízení s žalobcem nebylo řádně a včas zahájeno, žalobce nebyl řádně předvoláván na jednání, lhůta pro opravné prostředky vůči usnesení Stavovského soudu ČKA o zastavení řízení či rozsudku ve věci samé ani nezačala běžet, a nemůže obstát ani samotné napadené rozhodnutí.
6. Žalobce dále namítá, že v disciplinárním řízení byly splněny všechny podmínky pro zastavení řízení. Řízení bylo zahájeno doručením návrhu disciplinárního žalobce dne 22. 3. 2022. Den zahájení

řízení žalobce dovozuje z nálepky na eurofólii s návrhem na zahájení disciplinárního řízení ve spisu žalovaného a rovněž z listiny Vyrozumění o podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení ze dne 24. 3. 2023. Představenstvo žalovaného ve svém rozhodnutí poukazuje na č. l. 68 spisu žalovaného, kde je razítko předsedy Stavovského soudu ČKA s datem 28. 3. 2023, avšak toto je připojeno pouze na průvodním dopisu o předání spisu. Správní spis však neobsahuje podací razítko na samotném návrhu na zahájení disciplinárního řízení. Žalobce má za to, že nejprve byl doručován návrh, a až následně spis dozorčí rady. Roční prekluzivní lhůta proto skončila dne 22. 3. 2023. Napadený rozsudek byl doručen právnímu zástupci žalobce až dne 24. 4. 2023, tedy zjevně až 27 dnů po uplynutí jednoleté prekluzivní lhůty počítané od žalovaným tvrzeného data zahájení řízení před Stavovským soudem ČKA (28. 3. 2022), resp. 33 dnů od zahájení řízení tvrzeného dozorčí radou (22. 3. 2023).

7. V záhlaví odvoláním napadeného rozsudku se uvádí, že bylo rozhodnuto dne 28. 2. 2023. Pokud nejde o překlep v měsíci (2. místo 3.), pak žalobce namítá, že na 28. 2. 2023 neobdržel žádné předvolání k jednání Stavovského soudu ČKA, a již proto Stavovský soud ČKA nemohl dne 28. 2. 2023 vydat napadený rozsudek. Pokud jde skutečně o překlep v datu (a rozsudek byl vydán dne 28. 3. 2023), pak žalobce namítá, že nebyly splněny podmínky, když vydat rozsudek v nepřítomnosti obviněného lze až poté, co se obviněný opakovaně nedostaví bez náležité omluvy. Žalobce se omluvil dvakrát a vždy náležitě, včetně prokázání důvodu omluvy. První omluvu Stavovský soud ČKA uznal, proto v případě žalobce nebyla naplněna podmínka opakovaného nedostavení se bez náležité omluvy. Až nejméně dvě nedůvodné omluvy zakládají právo soudu vydat rozsudek v nepřítomnosti žalobce.
8. Žalobce dále namítá, že v řízení došlo k četným porušením procesních předpisů ze strany členů dozorčí rady souvisejících s (ne)vyloučením člena dozorčí rady Dipl. Ing. M. L.. Představenstvo ČKA zcela nedostatečně popsalo a vysvětlilo, na základě jakých důkazních prostředků dospělo k závěrům, že Dipl. Ing. M. L. podjatý nebyl, že byl vyloučen, byť „preventivně“, a že se neúčastnil projednání kauzy, když jsou tyto skutkové závěry jednoznačně v rozporu s listinnými důkazy.
9. Ze zápisu ze zasedání dozorčí rady z 5. 10. 2021 je zřejmé, že se projednávání stížnosti účastnil Dipl. Ing. arch. M. L., který byl povinen neprodleně informovat předsedu dozorčí rady o důvodech pochybností o jeho nepodjatosti se zřetelem na jeho poměr k věci a účastníkům. Dipl. Ing. arch. M. L. tuto povinnost nesplnil, a to ani dodatečně.
10. V průvodním dopisu ze dne 20. 7. 2022 Ing. arch. M. H. tvrdí, že údajně došlo na zasedání dozorčí rady dne 18. 1. 2022 k domluvě dozorčí rady bez hlasování, že se Dipl. Ing. arch. M. L. nebude projednávání kauzy účastnit, aby byly odstraněny jakékoliv pochybnosti o jeho možném vlivu na posuzování této kauzy. Zápis ze zasedání dozorčí rady ze dne 18. 1. 2022 tvrzení o takové domluvě, konsensu či rozhodnutí dozorčí rady nepotvrzuje.
11. Dozorčí rada je usnášeníschopná při přítomnosti tří pětín členů, tzn. nejméně šesti osob z celkových devíti členů. Vyloučeného podjatého člena Dipl. Ing. arch. M. L. není možné započítávat ani do kvóra nutného k hlasování, proto při rozhodování o kauze obviněného nebylo dozorčí radou dodrženo kvórum při hlasování na zasedáních ve dnech 18. 1. 2022, 8. 2. 2022 ani 1. 3. 2022.
12. Pracovní skupina pro soutěže prokazatelně vykonávala konkrétní úkony ve vztahu k architektonickým soutěžím, které jsou předmětem disciplinárního řízení, prokazatelně iniciovala či připravila podnět na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále také „ÚOHS“), vyjadřovala se k soutěžním podmínkám, psala dopisy městu Xxx atd. Již proto poměr každého člena pracovní skupiny Soutěže k disciplinárnímu řízení ohledně těchto soutěží zavdává důvod pro jeho podjatost. Navíc v této věci vzhledem k jeho osobním vztahům k městu Xxx, stěžovateli a jejím přátelům lze dovozovat, že i v rámci pracovní skupiny Soutěže byly předmětné dvě soutěže eminentním zájmem právě této osoby.

13. Představenstvo ČKA sice v rozhodnutí ze dne 1. 11. 2022 uvádí, že se Dipl. Ing. M. L. rozhodování kauzy žalobce neúčastnil, avšak zcela opomíjí, že se účastnil jednání dozorčí rady, na kterých se kauza projednávala. Účast podjaté osoby při jakémkoliv jednání dozorčí rady zakládá podezření z ovlivňování řízení v neprospěch žalobce.
14. Na jednání dozorčí rady dne 1. 3. 2022 se u bodu týkajícího se žalobce uvádí: „*DR konstatuje, že výsledky disciplinárního zjišťování neodůvodňují jeho zastavení podle § 31 odst. 2 Disciplinárního a smírního řádu ČKA.*“. Z jednání byly omluveni tři členové. Dozorčí rada je usnášeníschopná při přítomnosti tří pětin členů, tzn. šesti z devíti členů. Daného dne bylo členů šest, včetně podjatého Dipl. Ing. M. L.. Bez něj nebyla dozorčí rada daného dne usnášeníschopná. Přesto se fakticky usnesla na uvedeném postupu nazvaném „úkol“, který mimo jiné obsahoval rozhodnutí o nezastavení řízení.
15. Stavovský soud ČKA již řízení ve věci žalobce jednou nepravomocně zastavil usnesením ze dne 14. 9. 2022. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno rozhodnutím představenstva ČKA ze dne 1. 11. 2022. V zápisu z představenstva ČKA v čl. V se pouze uvádí: „*DR 2021-21 Představenstvu se předkládá stížnost dozorčí rady proti usnesení Stavovského soudu, kterým se zastavuje disciplinární řízení. Představenstvo rozhodlo.*“. Není uvedeno, jak bylo rozhodnuto, kolik členů představenstva bylo pro, kolik proti a kdo se zdržel hlasování. Ze zápisu není ani zřejmé, kolik bylo v době „rozhodnutí“ přítomno na zasedání členů představenstva, když ze záhlaví je zřejmé, že se v průběhu zasedání počet přítomných členů představenstva měnil. Představenstvo rozhoduje kvalifikovanou třípětinovou většinou mimo jiné v disciplinárních věcech, tzn. pro přijetí rozhodnutí o stížnosti dozorčí rady byl nutný hlas nejméně osmi z dvanácti členů představenstva. Rovněž zápis nepotvrzuje splnění procesních náležitostí online hlasování.
16. Žalobce dále namítá, že nebyla zachována jednotka skutků popsanych v žalobním návrhu a v rozsudku. První celek žalobního návrhu se týkal údajných pochybení žalobce při konání architektonické soutěže v jednotném čísle. Přesto byl nakonec odsouzen ve vztahu ke dvěma soutěžím, a to nad rámec žalobního návrhu. V části žalobního návrhu pod číslem 2, písm. a) se pak neuvádí nic o tom, že na hrozbu střetu zájmů klienta žalobce neupozornil, a přesto je za toto údajné pochybení odsouzen v druhém odstavci výroku rozsudku.
17. K části obvinění týkající se neregulérní jedné či dvou soutěží žalobce uvádí, že stávající znění § 7 PEŘ (po změně ze dne 17. 4. 2021) je pro žalobce příznivější než úprava účinná k datu spáchání skutku. Z toho ustanovení vůbec nevyplyvá, že by architekti měli zákaz podporovat (i) neregulérní soutěže. Tomu by odpovídala i změna formulace v první větě § 7 odst. 1 PEŘ: „*Architekt podporuje pořádání pouze regulérních architektonických soutěží.*“. Jinak řečeno, architekt může podporovat i architektonické soutěže, které jsou neregulérní.
18. Stavovský soud vytýká žalobci, že „*přijal roli porotce v neregulérní soutěži*“. Role porotce se však obvykle přijímá ještě před vyhlášením soutěže a finalizováním soutěžních podmínek, tj. v době přijetí role porotce nelze posoudit (ne)regulérnost soutěže.
19. Stavovský soud ČKA dále vytýká žalobci, že nezajistil, aby byly soutěžní podmínky uvedeny do souladu se Soutěžním řádem ČKA. Žalobce upozorňuje, že věta druhá § 7 odst. 1 PEŘ (o vyvíjení úsilí architekta o regulérnost soutěže), ve znění PEŘ účinném v době přípravy a vyhlášení obou soutěží vůbec nebyla.
20. Dále Stavovský soud ČKA vytýká žalobci, že neinformoval ČKA o neregulérní soutěži. PEŘ ani Soutěžní řád ČKA nikde nedefinují, co je „*neregulérní soutěž*“. Představenstvo ČKA v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvádí, že lze definici dovodit výkladem, že neregulérní soutěží je soutěž, které nebylo ze strany ČKA vydáno potvrzení regulérnosti. Dokud se tedy ČKA o soutěži nedozví a neposoudí ji, tak není jisté, zda jde o neregulérní soutěž. Architekt přitom má upozorňovat jen na konání neregulérních soutěží, o nichž se dozví, což se architekt nikdy nedozví dříve, než to stanoví ČKA.

21. Z popisu činností městského architekta nevyplývá rozsah jeho odpovědnosti při přípravě soutěžních podmínek pro architektonické soutěže. Žalobce jakožto městský architekt, osoba bez právního vzdělání, nemusí být schopen identifikovat potencionální rozpor soutěžních podmínek se Soutěžním řádem či zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „*zákon o zadávání veřejných zakázek*“). Stavovský soud v souvislosti s první částí skutku žalobci vytýká, že se nedistancoval od soutěží. Takovou povinnost mu však nic neukládá, navíc byly obě soutěže záhy zrušeny. Veškeré skutky a v nich spatřovaná porušení jsou v zásadním rozporu s ČKA avizovanou liberalizací v přístupu k architektonickým soutěžím.
22. V otázce údajně podhodnocených nákladů stavby žalovaný nebere v potaz možnou změnu smlouvy mezi městem a dodavatelem, přičemž ČKA není oprávněna posuzovat, zda taková změna byla učiněna platně a v souladu se zákonem. Informaci o možném zvýšení nákladů město mělo od okamžiku sdělení této informace žalobcem na veřejném projednání studie před jejím odevzdáním. Ani oba posudky, které si nechala zpracovat dozorčí rada a Stavovský soud ČKA, se neshodují v odhadovaných nákladech stavby, naopak se rozcházejí až v řádech stovek procent (354 – 418 milionů Kč, resp. 180 – 210 milionů Kč). Žalobce nemá k dispozici oba posudky a neví, jak výpočty byly provedeny. Žalovaný zároveň zaměňuje studii s projektovou dokumentací, což samozřejmě vede k rozdílným cenám. K ceně služeb žalobce uvedl, že dodavatelem byl mexický architekt, proto k výpočtu adekvátní ceny nelze dost dobře použít ceny českých architektonických kanceláří. Konečně se žalobce dovolává práva poskytovat služby v rámci *pro bono* rodnému městu zdarma či za sníženou odměnu.
23. Mezi nezbytné náležitosti disciplinárního návrhu náleží přesné označení skutku, pro který je obviněný stíhán, a to tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, a dále uvedení, jaké disciplinární provinění je v tomto skutku spatřováno. Návrh tyto nezbytné náležitosti neobsahuje. Dále žalobce uvedl, co dle něj chybí v popisu jednotlivých skutků.
24. Dále žalobce vytýká dozorčí radě, že jej v rámci disciplinárního zjišťování nedostatečně poučila, zejména o jeho právu odepřít výpověď či vysvětlení. Pokud bez náležitého poučení návrh odkazuje na to, co žalobce uvedl - dle dozorčí rady ve svůj neprospěch - při disciplinárním zjišťování, nelze z takového vyjádření žalobce při rozhodnutí věci vycházet.
25. Ohledně pochybností o nepodjatosti pana Ing. arch. M.a H. žalobce poukazuje na bulvární vyznění návrhu na zahájení disciplinárního řízení a nemístné invectivy vůči osobě žalobce, a to např. na str. 6. návrhu v části, věnované názoru na závažnost provinění ad 3b, kde vyslovuje názor „*o despektu, s jakým Architekt pohlíží ze svého pedestalu 'hvězdy architektury' na své mladší kolegy*“. Na disciplinární radu ČKA dopadají základní zásady správního řízení i vnitřní předpisy ČKA, které ukládají disciplinárnímu žalobci chovat se k dotčeným osobám zdvořile.
26. Soutěžní řád ČKA je pravděpodobně vydán nad rámec legislativního zmocnění a jako takový je pro rozpor se zákonem neplatný. Pro porušení neplatného stavovského předpisu nemůže být žalobce postižen. Žalobce žádá soud, aby se k platnosti vydání Soutěžního řádu ČKA vyjádřil. Soutěžní řád ČKA navíc např. v § 12 zavádí nikoliv pouze doporučené, ale přímo povinné minimální ceny a odměny, což je v přímém rozporu s právní úpravou zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže řešil řadu případů, které se týkají protisoutěžních praktik různých profesních komor, především protiprávním stanovováním cen. Žalobce žádal žalovaného, necht' předloží věc k posouzení ÚOHS.
27. Dalším důvodem pro udělení neregulérnosti soutěže bylo tvrzení, že odborná část poroty nemá adekvátní kvalifikaci. Mezi porotci byl např. prof. PhDr. R. Š., historik a teoretik umění a architektury, vysokoškolský pedagog, držitel ceny Ministerstva kultury za přínos v oblasti architektury z roku 2013 či pocty České komory architektů za rok 2013. Není pravdou, že by žalobce nepodporoval pořádání regulérních soutěží, žalobce měl pouze poradní hlas a neměl tedy možnost o soutěži fakticky rozhodnout. Přes názor pracovní skupiny ČKA je sporné, zda soutěže byly či nebyly regulérní. Není pravdou, že byl žalobce dodavatelem zakázky. Ani není pravda, že

smluvně zastřešil zakázku A. K. Nelze ztotožňovat žalobce se společností s ručením omezeným, která má samostatnou právní subjektivitu a není účastníkem tohoto řízení. Pokud se město Xxx nakonec rozhodlo řešit stavbu haly jinak než soutěží, měl žalobce plné právo se k tomu opět jen s poradním hlasem vyjádřit a případně navrhnout při úvaze o zadání i renomovaného zahraničního architekta.

28. K vyjádření žalobce ke znalosti Soutěžního řádu ČKA před disciplinární radou je třeba uvést, že žalobce nebyl poučen a jeho vyjádření bylo ve výjimečně uvolněné chvíli stresujícího slyšení před dozorčí radou, kdy se vyjádřil s určitou ironií či nadsázkou.
29. Předmětem smlouvy o dílo byl výslovně investiční záměr a jeho smyslem je vymezení základních parametrů budoucího projektu pro následné zhodnocení a rozhodnutí o jeho realizaci či nerealizaci. Investiční záměr nemá zákonnou definici, která by závazně určovala, co by měl či neměl obsahovat. Obvyklou součástí investičního záměru stavby je stavebně technické řešení stavby, ze kterého je zřejmý zamýšlený rozsah stavby. Součástí investičního záměru může a nemusí být architektonická či alespoň hmotová studie stavby.
30. K tvrzenému střetu zájmů je třeba uvést, že žalobce neměl rozhodovací pravomoci, nebyl účastníkem smlouvy o dílo na investiční záměr a ani neměl z plnění žádný prospěch. Žalobce dále uvedl, že pojistkou proti střetu zájmů byl mimo jiné právník najatý radnicí pro uzavírání smlouvy o dílo.
31. Třetí okruh skutků, které se kladou žalobci za vinu, se týká údajných urážek, pomluv a zneuctění ČKA a jejich členů. Jedná se zjevně o střet práva na svobodu projevu a ochranu osobnosti, k čemuž existuje bohatá judikatura Evropského soudu pro lidská práva i Ústavního soudu. Při řešení kolize mezi svobodou projevu a právem na ochranu osobnosti musí být brán v úvahu i celkový kontext věci a specifické okolnosti. Výroky připisované žalobci jsou hybridními výroky s prokázaným skutkovým základem, nejsou vulgární, přičemž kritizované osoby jsou veřejně činné či veřejně známé a jako takové musejí snést vyšší míru kritiky. Výroky připisované žalobci nemohou být kárným proviněním, když jsou v celém svém rozsahu kryty ústavně zaručeným právem na svobodu projevu.
32. Žalobce závěrem poukázal na drastické dopady uloženého disciplinárního opatření do jeho právní sféry. Dle Soutěžního řádu ČKA má žalobce zákaz účasti v soutěžních porotách do zahlázení disciplinárního opatření, tj. na dvanáct měsíců od zaplacení pokuty. Dle zákona o zadávání veřejných zakázek může být žalobce navíc zadavatelem vyloučen z účasti na podlimitní či nadlimitní veřejné zakázce, a to v případě, že se profesního pochybení dopustil v posledních třech letech před zahájením zadávacího řízení. Žalobce bývá v porotách a běžně usiluje o získání veřejných zakázek, přičemž příjmy z veřejných zakázek tvoří významnou část příjmů jeho a jeho ateliéru, na nichž je existenčně závislý jak žalobce, tak další zaměstnanci. Žalobce má za to, že se představenstvo ČKA i Stavovský soud ČKA zcela nedostatečně zabývali důsledky a neúměrnou tvrdostí trestu uloženého žalobci.

Vyjádření žalovaného správního orgánu

33. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením, že nerozhodl řádně a dle stavovských předpisů. Je zjevné, že o disciplinárních kauzách představenstvo rozhoduje odlišně od hlasování o jiné své agendě, tedy podpisem protokolu ze strany jednotlivých členů představenstva. Tento protokol je součástí disciplinárního spisu.
34. K námitce, že řízení nebylo řádně zahájeno, žalovaný odkázal na judikát Nejvyššího soudu sp. zn. 27 Cdo 143/2020, dle kterého může fyzická osoba oprávněná jednat jménem právnické osoby učinit podání i ze své datové schránky, je-li z podání zřejmé, že takové podání činí jménem dané právnické osoby.

35. V případě doručování datovou schránkou je podle žalovaného dostačující přiložení prostého scanu dokumentu, konverze ani připojení elektronického podpisu není vyžadováno. Stejně tak není vyžadováno doručení do vlastních rukou. Nadto je potřeba zdůraznit, že žalobce všechna svá procesní práva využíval, jistě tak nelze konstatovat, že byl způsobem doručování písemností jakkoli poškozen či znevýhodněn.
36. Žalovaný poukázal na podpis předsedy Stavovského soudu ČKA na č. 1. 68 správního spisu - dokument je nadepsán „*Podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení s Ing. arch. Z. F.*“ u podpisu předsedy Stavovského soudu je uvedeno „*doručeno včetně příloh dne 28. 3. 2022*“. Prekluzivní jednorozhodnutí lhůta pro vydání rozsudku Stavovského soudu ČKA tudíž skončila až dne 28. 3. 2023.
37. Úvaha žalobce, že příslušný orgán ČKA musí o věci nejenom rozhodnout, ale též rozhodnutí doručit disciplinárně obviněnému, je podle přesvědčení žalovaného nesprávná. Žalovaný odkázal na znění relevantních ustanovení Disciplinárního a smírčího řádu ČKA (dále také „DSŘ“), ze kterých plyne, že po vydání rozhodnutí (ve lhůtě jednoho roku) je ještě 25 dní na vypracování písemného vyhotovení rozsudku a jeho doručení žalobci.
38. Žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí představenstva ČKA, kde je jednoznačně uvedeno, že v rozsudku Stavovského soudu ČKA se jedná o překlep (chybně uvedeno datum 28. 2. 2023 namísto správného 28. 3. 2023). Z jednání nařízeného na 28. 3. 2023 se omluvil pouze právní zástupce žalobce, nikoli žalobce sám. Přitom autorizovaná osoba je povinna dostavit se na výzvu k jednání osobně. Žalovaný dále zdůraznil, že se jednalo o jednání pouze za účelem vynesení rozsudku, závěrečné návrhy již byly předneseny. Právní zástupce žalobce v přípisu ze dne 24. 3. 2023 žádal o odročení jednání z důvodu své zahraniční cesty a uváděl: „*Obviněný vzhledem k předmětu řízení se substitučním zastoupením nesouhlasí a trvá na své osobní účasti...*“ Žalovaný dále uvedl, že jistě pochyby budí i samotné doložení oné „zahraniční cesty“ právního zástupce žalobce (jednodenní zájezd do Rakouska).
39. Žalovaný dále uvedl, že se dipl. Ing. M. L. jednání dozorčí rady v dané disciplinární kauze neúčastnil, byť je pravda, že formální úkon - rozhodnutí o jeho vyloučení - nebyl učiněn tak, jak je požadováno v DSŘ. Představenstvo ČKA se možnou podjatostí Dipl. Ing. M. L. zabývalo v obou svých rozhodnutích a podrobně rozebralo důvody, které jej vedly k závěru, že porušení postupu pro vyloučení člena dozorčí rady není natolik závažné, respektive je zhojitelné (a bylo zhojeno) postupem v dalších fázích disciplinárního řízení, zejména v rámci řízení před Stavovským soudem ČKA. Žalovaný se neztotožňuje s argumentací žalobce stran podjatosti dipl. Ing. M. L. a je i nadále názoru, že podmínky pro jeho vyloučení pro podjatost naplněny nebyly. I kdyby však dipl. Ing. M. L. podjatý byl, na podstatě věci to nic nemění, když dozorčí rada přistoupila k preventivnímu vyloučení dipl. Ing. M. L. z projednávání kauzy. Představenstvo ČKA závěrem konstatovalo, že procesní pochybení dozorčí rady nemělo vliv na průběh disciplinárního zjišťování a neznamenal poškození práv žalobce.
40. Žalovaný zdůraznil, že o podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení rozhodla dozorčí rada na svém zasedání dne 22. 3. 2022. Je pravda, že na jednání dne 1. 3. 2022 byla dozorčí rada usnášeníschopná pouze při započtení dipl. Ing. M. L.. Na daném jednání však nebylo hlasováno o žádném návrhu, dozorčí rada se pouze konsenzuálně dohodla, že nejsou dány důvody pro zastavení disciplinárního zjišťování. Žalovaný připomíná, že dle DSŘ je hlasování o zastavení disciplinárního zjišťování možností, ale nikoli povinností (tou je až hlasování o podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení) - pokud tedy dozorčí rada neshledává důvod pro zastavení disciplinárního řízení, bylo by zjevně nadbytečné o tom hlasovat.
41. Žalovaný konstatuje, že žádný relevantní předpis neuvádí, jak podrobné by zápisy ze zasedání orgánů měly být. Povinné náležitosti obecně všech zápisů ze zasedání orgánů ČKA jsou stanoveny v § 29 odst. 3 Organizačního, jednacího a volebního řádu ČKA, tyto náležitosti byly splněny. Pokud žalobce tvrdí, že v současnosti je běžné, že zápisy obsahují i jména členů a údaje o tom, jak

konkrétně hlasovali, a že na místě je též pořizování zvukových záznamů, jedná se o jeho názor, který však není podložen žádným závazným předpisem.

42. Žalobce má za to, že mu byla odňata možnost zastavení řízení ještě před podáním návrhu na zahájení disciplinárního řízení. Dozorčí rada měla možnost rozhodnout o zastavení řízení ještě ve fázi disciplinárního zjišťování. Nevydání rozhodnutí o zastavení disciplinárního zjišťování jistě nelze nazvat porušením povinností.
43. Žalovaný nesouhlasí, že by nebyla dodržena jednota skutků. Žalobce byl odsouzen ve vztahu k neregulérní užší architektonické soutěži o návrh „Xxx v Xxx“ vyhlášené opakovaně ve dnech 10. 7. 2020 a 31. 8. 2020. Toto je uvedeno jak v návrhu na zahájení disciplinárního řízení, tak v rozsudku Stavovského soudu ČKA. O neurčitost, která by snad mohla působit matoucím dojmem, se tak zcela jistě nejedná. Stejně tak je v žalobním návrhu uvedeno, že architekt neupozornil klienta na možný střet zájmů.
44. Z celého znění § 7 odst. 1 PEŘ plyne, že architekt má podporovat regulérní architektonické soutěže a nepodporovat soutěže neregulérní. Znění § 7 odst. 1 PEŘ účinném před 17. 4. 2021 bylo následující: „*Architekt podporuje pořádání pouze regulérních architektonických soutěží.*“ Valná hromada v roce 2021 jej změnila tak, že nově zní: „*Architekt podporuje pořádání regulérních architektonických soutěží. Architekt vyvíjí úsilí k přesvědčení zadavatele soutěže nebo jiné akce, která vykazuje atributy soutěže dle § 1 odst. 2 Soutěžního řádu ČKA, jako jsou řízení o zadání veřejné zakázky dle zvláštního zákona, v jejichž průběhu se vyžadují nebo se předkládají návrhy, studie, plány nebo projekty takového charakteru, aby tato soutěže nebo jiná akce naplnila požadavky na regulérní soutěž dle § 7 odst. 10 Soutěžního řádu ČKA.*“ Je tedy zcela zjevné, že k vypouštění slova „*pouze*“ nedošlo s cílem umožnit podporu neregulérních soutěží, ale z důvodu, že po doplnění druhé věty daného odstavce již bylo nadbytečné.
45. K námitce, že v době přijetí role porotce nelze posoudit (ne)regulérnost soutěže, se představenstvo vyjádřilo v odůvodnění svého rozhodnutí: „*Pokud jde o přijetí role v neregulérní soutěži, disciplinárně obviněný má samozřejmě pravdu v tom, že v okamžiku, kdy je k účasti v soutěži osloven, ještě není jasné, zda daná soutěž získá potvrzení regulérnosti ČKA. Již ze znění soutěžních podmínek předmětné soutěže však disciplinárně obviněnému (za předpokladu jeho znalosti SŘ) muselo být patrné, že soutěž náležitosti požadované Českou komorou architektů pro udělení regulérnosti nesplňuje, měl tedy svoji účast v porotě soutěže odmítnout.*“ Žalovaný proto na své předchozí vyjádření plně odkazuje.
46. Žalobce argumentoval, že povinnost uvést soutěžní podmínky do souladu se Soutěžním řádem ČKA nebyla dána. Žalovaný připomíná, že tuto dílčí námitku obsaženou v odvolání žalobce proti rozsudku Stavovského soudu ČKA představenstvo ČKA uznalo, konstatovalo však, že - s ohledem na ostatní prokázaná provinění - nemá vyhovění této dílčí námitce vliv na uložené disciplinární opatření.
47. K vymezení neregulérnosti soutěže žalovaný uvedl, že podle § 7 odst. 2 Soutěžním řádu ČKA zadavatel předkládá Kanceláři ČKA k předběžnému posouzení návrh soutěžních podmínek před ustavující schůzí poroty, a k finálnímu potvrzení regulérnosti pak poté, kdy členové poroty na ustavující schůzi s návrhem soutěžních podmínek vyjádří souhlas. Teprve potom je soutěž vyhlášena a mohou se jí zúčastnit autorizovaní architekti.
48. Žalobce namítl, že nemusí být schopen identifikovat rozpor soutěžních podmínek se Soutěžním řádem ČKA. Žalovaný k tomu uvedl, že setrvává na své argumentaci obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí „*Představenstvo v obecné rovině souhlasí s námitkou disciplinárně obviněného, že autorizovaní architekti, jakožto osoby bez právního vzdělání, nemusí být schopni identifikovat každý potenciální rozpor soutěžních podmínek se SŘ nebo ZZVZ, a tedy riziko neregulérní soutěže. V daném případě však byl rozpor .se SŘ i ZZVZ zcela jednoznačný, když nebyly splněny základní podmínky, konkrétně v případě Soutěže 1 poměr mezi závislými a nezávislými členy poroty a v případě Soutěže 2 kvalifikace členů poroty.*“
49. K argumentu žalobce, že povinnost nedistancovat se od soutěží nebyla dána, žalovaný sdělil, že tuto dílčí námitku, obsaženou v odvolání žalobce proti rozsudku Stavovského soudu ČKA,

představenstvo ČKA uznalo, konstatovalo však, že s ohledem na ostatní prokázaná provinění nemá vyhovění této dílčí námitce vliv na uložené disciplinární opatření.

50. Postup žalovaného je podle názoru žalobce v rozporu s deklarovanou liberalizací přístupu k architektonickým soutěžím. Žalovaný k tomu uvedl, že zůstává na své argumentaci obsažené v odůvodnění rozhodnutí představenstva: „*Představenstvo neuznává námitku disciplinárně obviněného, že trestání za porušení § 7 PER je v rozporu s deklarovanou liberalizací přístupu k architektonickým soutěžím. Po změnách vnitřních řádů přijatých valnou hromadou v roce 2021 byl z PER vypuštěn výslovný zákaz účasti v neregulérních soutěžích (a to i v pozici porotce), nadále však zůstává zachována povinnost podporovat pořádání regulérních soutěží. Tuto povinnost disciplinárně obviněný zcela nepochybně porušil, když nejenom že nepůsobil na zadavatele tak, aby uspořádal regulérní soutěž, ale naopak ho aktivně přesvědčoval k vyhlášení soutěže, která zcela jednoznačně nesplňovala požadavky SŘ. Je třeba zdůraznit také fakt, že obě předmětné soutěže nebyly v rozporu pouze se SŘ, ale též se ZZVZ.*“
51. I k námitce, která se týká podhodnocení ceny díla, žalovaný odkázal na své argumentaci obsažené v odůvodnění rozhodnutí představenstva ČKA: „*Představenstvo konstatuje, že disciplinárně obviněný ve svém odvolání neuvedl v podstatě žádné nové důvody k tomu, proč by nemělo být stanovení nepřiměřeně nízké ceny disciplinárním proviněním, pouze zopakoval obecné prohlášení o svém právu poskytovat služby v rámci pro bono rodnému městu zdarma či za sníženou odměnu. K tomuto argumentu se přitom poměrně rozsáhle vyjadřoval Stavovský soud v odůvodnění svého rozsudku a přesvědčivě ho vyvrátil. Představenstvo považuje odůvodnění Stavovského soudu za příléhavé a plně se s ním ztotožňuje, námitku tak nepovažuje za důvodnou. Pokud jde o námitku možné změny smlouvy mezi městem a dodavatelem, představenstvo uvádí, že případná změna smlouvy nebyla v průběhu řízení před Stavovským soudem prokázána, jedná se tedy pouze o tvrzení disciplinárně obviněného, které není ničím podloženo. K tvrzení o vědomosti města o možném zvýšení nákladů, které v řízení prokázáno bylo, pak je třeba konstatovat, že takováto informace nemění nic na tom, že cena stanovená původně ve smlouvě byla podhodnocená. Je sice pravda, že posudky, které si nechala zpracovat dozorčí rada a Stavovský soud, se v odhadu investičních nákladů rozcházejí, oba posudky však stanovují investiční náklady vyšší než ty, ze kterých vycházela smlouva o dílo. Stavovský soud poté při stanovení předpokládané hodinové náročnosti vycházel právě z investičních nákladů dle smlouvy o dílo, ovšem i tak mu hodinová sazba výpočtem vyšla v rozmezí 134-157 Kč. Při vyšších investičních nákladech by tato hodinová sazba byla pochopitelně ještě nižší, a tudíž zjevně podhodnocená. K argumentu, že dodavatelem byl mexický architekt, představenstvo uvádí, že smlouvu o dílo uzavřel disciplinárně obviněný, respektive jeho společnost.*“
52. Náležitosti návrhu na zahájení disciplinárního řízení jsou uvedeny v § 32 odst. 2 DSŘ, přičemž tyto náležitosti jsou v návrhu obsaženy. Z rozsahu vyjádření žalobce v rámci disciplinárního řízení i z rozsahu a obsahu žaloby lze dle přesvědčení žalovaného usoudit, že žalobci je jasné, jaké skutky jsou mu vytýkány a před čím se tedy má hájit.
53. Žalobce namítal, že dozorčí rada žalobce nedostatečně poučila. Žalobce tuto námitku uplatnil již v řízení před Stavovským soudem ČKA, který ji akceptoval a konstatoval, že k vyjádření žalobce před dozorčí radou svědčícím v jeho neprospěch nepřihlížel.
54. Žalovaný dal žalobci za pravdu v tom, že žalobní návrh je sepsán místy nevhodným jazykem, ovšem konstatoval, že literární styl žalobního návrhu nepředstavuje důvod pro závěr o případné podjatosti předsedy dozorčí rady.
55. Žalovaný odkázal na ustanovení § 23 odst. 6 písm. i) autorizačního zákona, kde je dáno zmocnění (pro ČKA a ČKAIT) vydávat vnitřní předpisy. Soutěžní řád ČKA nepochybně je vnitřním předpisem ČKA, tedy je vydán v rámci zákonného zmocnění.
56. Žalovaný předně zdůraznil, že nedostatečná výše cen a odměn v obou soutěžích byla pouze jedním z důvodů pro udělení neregulérnosti, a to nikoli důvodem hlavním. Podstatným důvodem pro udělení neregulérnosti bylo nesprávné složení poroty. Žalovaný s názorem o rozporu minimálních cen a odměn v soutěžích se zákonem o ochraně hospodářské soutěže nesouhlasí.

57. Žalovaný odkazuje na ustanovení § 8 odst. 5 Soutěžního řádu ČKA, dle kterého musí mít nadpoloviční většina členů poroty kvalifikaci odpovídající předmětu soutěže. V soutěži byla požadována kvalifikace autorizovaného architekta, proto nadpoloviční většina členů poroty musela být autorizovanými architekty. Žalovaný nikterak nezpochybňuje odbornou erudici prof. PhDr. Š.y, není však autorizovaným architektem, požadavek právního předpisu tedy nesplňuje.
58. Žalovaný nijak nerozporuje, že žalobce neměl možnost o konání soutěže rozhodnout, to mu ani v disciplinárním řízení nebylo vytýkáno. Žalovaný opakovaně uváděl, že obě soutěže byly v rozporu nejen se Soutěžním řádem ČKA, ale i se zákonem o zadávání veřejných zakázek.
59. K námitce, že nelze ztotožňovat žalobce a společnost s ručením omezeným, žalovaný uvedl, že tuto skutečnost nijak nerozporuje. Z hlediska disciplinární odpovědnosti však není rozhodující, zda dodavatelem byl přímo žalobce jako fyzická osoba, nebo společnost, jejímž je jediným společníkem a jednatelem.
60. Žalovaný zdůraznil, že neznalost (respektive neochota porozumění) Soutěžnímu řádu ČKA se prolínala vyjádřeními žalobce v průběhu celého řízení, nemohla tak být důsledkem absence poučení ze strany dozorčí rady.
61. Žalovaný tvrzení žalobce ohledně povahy investičního záměru nezpochybňuje, není však zřejmé, za jakého důvodu žalobce tento žalobní bod uplatňuje a jaký má mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
62. Žalovaný setrvává na názoru vyjádřeném v odůvodnění rozsudku Stavovského soudu ČKA - § 18 odst. 4 PEŘ hovoří v souvislosti s poskytováním služeb za sníženou odměnu o „*případech zvláštního zřetele hodných, zejména humanitárních*“, mezi tyto nespadá poskytování služeb obci z vděčnosti. K typickým aktivitám *pro bono* patří služby obětem katastrof či nějak znevýhodněným osobám.
63. Žalovaný nezpochybňuje, že posudek objednaný dozorčí radou nemá povahu znaleckého posudku. Stavovský soud ČKA k tomuto posudku při rozhodování o tom, zda byla nabídková cena žalobce nepřiměřeně nízká, nepřihlížel, ale učinil si na tuto otázku názor sám.
64. Žalovaný odkázal na podrobné zhodnocení možného střetu zájmů v rozsudku Stavovského soudu ČKA. Žalovaný připomíná, že § 14 PEŘ není omezen na rozhodovací pravomoci, souběh pozice městského architekta a projektování v daném městě je typickým případem, kdy ke střetu zájmů může dojít. Pokud jde o tvrzení, že žalobce nebyl účastníkem smlouvy o dílo, to je čistě formálně pravda, účastníkem nicméně byla společnost s ručením omezeným, jejímž je žalobce jediným společníkem i jednatelem.
65. Žalovaný nesouhlasí s hodnocením výroků žalobce jako výroků s prokázaným skutkovým základem, výroků politického charakteru, nevulgárních, které kritizované osoby vyprovokovaly svým jednáním. Odkazuje například na vyjádření žalobce ze dne 30. 12. 2021 kde uvádí, že stěžovatelka obě soutěže překazila a promarnila spoustu práce a veřejných peněz města Xxx. Žalovaný zdůrazňuje, že podmínky obou předmětných soutěží byly v rozporu nejenom se Soutěžním řádem ČKA, ale i se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Tvrzení, že obě soutěže překazila stěžovatelka, je tak zjevně nepravdivé a pomlouvačné.
66. Žalovaný nepopírá, že disciplinární opatření má dopady do právní sféry žalobce, nepříznivý dopad na potrestaného je podstatou správního trestání. Pokud jde o zákaz účasti v porotách architektonických soutěží, žalobce správně uvádí, že tento zákaz je daný do zahlázení disciplinárního opatření (tedy po dobu dvanácti měsíců od zaplacení pokuty). Zaplacení pokuty je úkonem plně v moci žalobce, jestliže tedy pokutu dosud neuhradil, sám si prodlužuje dobu zákazu účasti v porotách. K možnému vyloučení žalobce z veřejných zakázek žalovaný uvádí, že se v tento okamžik jedná pouze o hypotetickou situaci. Žalobce netvrdí, že by z nějaké veřejné zakázky již byl z důvodu disciplinárního potrestání skutečně vyloučen. Žalovaný sporuje, že by se představenstvo vůbec nezabývalo úměrností trestu. Představenstvo se zabývalo celou kauzou velice důkladně,

několika dílčím námitkám žalobce vyhovělo, konstatovalo však, že vyhovění těmto dílčím námitkám nemá vliv na uložené disciplinární opatření.

67. Žalovaný na závěr považoval za potřebné shrnout body, které jsou dle jeho názoru v dané věci podstatné:

1/ Je pravda, že na počátku došlo k formálnímu pochybení v postupu dozorčí rady coby disciplinárního žalobce, když nedošlo řádným způsobem k vyloučení dipl. Ing. M. L. pro podjatost. Toto dílčí pochybení však dle názoru žalovaného nemělo negativní vliv na průběh řízení v dalších fázích.

2/ Každý skutek popsáný v rozsudku Stavovského soudu ČKA je disciplinárním proviněním sám o sobě. Žalovaný ovšem připomíná, že zde jedná o jakési řetězení těchto skutků (účast v neregulérní soutěži, přijetí zakázky po zrušení soutěže, podhodnocená cena, nedodržení investičních nákladů, slovní výpady vůči stěžovateli, která na toto upozornila). To, ve spojení s absencí sebereflexe žalobce (který popírá i skutky, jichž se dopustil zcela nepochybně), považuje žalovaný za mimořádně závažné.

3/ Žalovaný ctí právo žalobce domáhat se svých práv všemi zákonnými prostředky. Musí však vyjádřit pochybnost nad postupem, kdy žaloba v některých svých částech doslovně kopíruje text odvolání proti rozsudku Stavovského soudu ČKA, a to ačkoli se k daným námitkám již vyjádřilo představenstvo ČKA v odůvodnění svého rozhodnutí, na argumentaci představenstva v těchto případech žalobce nijak nereaguje. V některých případech také žalobce uvádí námitky, kterým dříve představenstvo vyhovělo.

Obsah správního spisu

68. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
69. Dozorčí rada České komory architektů (dále také „*dozorčí rada*“) v souladu s ustanovením § 3 a § 29 odst. 4 DSŘ zahájila dne 2. 11. 2021 ve věci disciplinární zjišťování.
70. Na výzvu dozorčí rady se žalobce k podané stížnosti vyjádřil písemně dne 30. 12. 2021 formou odpovědi k jednotlivým odstavcům z podání stěžovatelky. V písemném vyjádření žalobce porušení řádů ČKA odmítl s tím, že pravidla ČKA porušila a stále porušuje sama stěžovatelka, celou kauzu kolem své osoby vnímá jako účelovou a zpolitizovanou, jako městský architekt neměl kompetenci cokoli rozhodnout, město Xxx vědělo, že je jediný společník a jednatel společnosti F. AxxxS, s. r. o. Pracovat pro rodné město je mu ctí a práci pro město prováděl za sníženou odměnu z vděčnosti jako službu *pro bono*. Jeho snahou bylo z Xxx udělat světové město architektury. Respektuje ČKA a respektovat ji musí, i když vnímá, že je občas kritický, což je zdravé a řád Komory mu to umožňuje.
71. Dne 1. 3. 2022 se žalobce dostavil na zasedání dozorčí rady ke slyšení, které bylo vedeno formou odpovědi na dotazy, se kterými byl obeznámen v předvolání ze dne 10. 2. 2022. Před zahájením výpovědi žalobce dne 1. 3. 2022 dozorčí rada rozhodla z „*procesní opatrnosti*“ z projednání věci pro možnou podjatost vyloučit člena dozorčí rady a zároveň současného předsedu pracovní skupiny pro soutěže ČKA dipl. Ing. M. L..
72. Na základě provedeného slyšení žalobce a shromážděných listinných důkazů dospěla dozorčí rada k závěru, že výsledky disciplinárního zjišťování neodůvodňují jeho zastavení podle § 31 odst. 2 DSŘ, a dne 22. 3. 2022 přistoupila k podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení. Žalobní návrh byl rozčleněn do tří částí:
1. účast na přípravě a podpora konání neregulérní architektonické soutěže,
 2. vypracování zakázky „*Investiční záměr - Xxx v Xxx*“,
 3. urážky, pomluvy a zneuctění ČKA a jejich členů.

73. Dozorčí rada hodnotila v žalobním návrhu jednání žalobce jako závažné, neetické a nekolegiální, a kriticky pohlížela také na fakt, že žalobce jakékoliv pochybení odmítá.
74. Předsedovi Stavovského soudu ČKA byl návrh na zahájení disciplinárního řízení č. 1/231 („*žalobní návrh*“) doručen dne 28. 3. 2022. Na základě žalobního návrhu zahájil Stavovský soud ČKA v souladu s ustanovením § 33 DSŘ s žalobcem disciplinární řízení vedené pod spisovou značkou DR 2021-21.
75. Předseda Stavovského soudu ČKA po přezkumu formální správnosti žalobního návrhu a obsahu disciplinárního spisu vyzval dne 12. 4. 2022 dozorčí radu k doplnění dalších podkladů, konkrétně o soutěžní podmínky první i druhé vyhlášené architektonické soutěže o návrh „Xxx v Xxx“, oznámení ČKA o neregulérnosti obou soutěží a podnět na ÚOHS zaslaný ČKA v souvislosti s druhou vyhlášenou architektonickou soutěží o návrh „Xxx v Xxx“, čemuž předseda dozorčí rady dne 4. 5. 2022 vyhověl.
76. Dne 26. 4. 2022 Stavovský soud ČKA ustanovil podle § 34 DSŘ ve věci disciplinární senát a dne 16. 5. 2022 nařídil za účelem zjištění skutkového stavu na 29. 6. 2022 ústní projednání věci. Po podání žádosti obhájce žalobce o odročení jednání z důvodu kolize termínu jednání stanovil senát slyšení žalobce na 27. 6. 2022. Na jednání dne 27. 6. 2022 předložil obhájce žalobce vyjádření k žalobnímu návrhu.
77. Senát Stavovského soudu ČKA usnesením jednání odročil za účelem doplnění dalších důkazů na 17. 8. 2022 a uložil v termínu do 31. 7. 2022 dokladovat (1) Kanceláři ČKA podnět ÚOHS ze dne 12. 10. 2020 bez začernění, písemnou komunikaci ČKA s městem Xxx, stěžovatelkou (ohledně Xxx) či Spolkem za rozvoj architektury Xxx (dále také „SRAB“), a (2) dozorčí radě ČKA zápisy ze zasedání dozorčí rady od 4. 10. 2021 do 1. 3. 2022, kde bylo o kauze Xxx a žalobce jednáno, a rozhodnutí o vyloučení dipl. Ing. M. L..
78. Na jednání dle 17. 8. 2022 předložil žalobce další písemné vyjádření a navrhl senátu provedení důkazu zápisy z jednání pracovní skupiny pro soutěže ČKA. Senát dále pokračoval výpovědí žalobce na základě dotazů senátu Stavovského soudu ČKA. Žalobce navrhl doplnit důkazy rozhodnutím dozorčí rady o vyloučení dipl. Ing. M. L. pro podjatost, které je podle dozorčí rady zalepeno v obálce ve spisu.
79. Senát Stavovského soudu ČKA dne 14. 9. 2022 usnesením rozhodl podle § 35 odst. 1 písm. a) DSŘ o zastavení řízení z důvodu, že pro vyloučení člena dozorčí rady dipl. Ing. M. L. nebyl dodržen § 6 DSŘ. Dne 29. 9. 2022 podala dozorčí rada proti usnesení o zastavení řízení stížnost k představenstvu ČKA, které po projednání věci dne 1. 11. 2022 rozhodlo napadené usnesení zrušit a věc vrátit Stavovskému soudu ČKA k novému projednání a rozhodnutí.
80. Senát Stavovského soudu ČKA, vázán právním názorem představenstva ČKA, po vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí nařídil další jednání na 10. 2. 2023. Vzhledem k dokončení náležitostí průběhu řízení před Stavovským soudem ČKA podle § 44 DSŘ a vzhledem k tomu, že představenstvo ČKA nevneslo ve svém rozhodnutí požadavky na doplnění dokazování, bylo jednání nařízeno za účelem vynesení rozsudku. Po odročení jednání (ze zdravotních důvodů na straně senátu) senát na svém poradním jednání dne 28. 2. 2023 v disciplinární věci rozhodl a stanovil datum vyhlášení rozhodnutí na 23. 3. 2023. Obhájce žalobce dne 20. 3. 2023 požádal z důvodu kolize termínu nařízeného jednání a zahraniční cesty žalobce o odročení jednání, čemuž senát vyhověl a datum vyhlášení rozhodnutí stanovil na 28. 3. 2023. Dne 24. 3. 2023 byla Stavovskému soudu ČKA doručena žádost obhájce žalobce o odročení jednání z důvodu již dříve naplánované jednodenní zahraniční cesty. Vzhledem k tomu, že se jednalo již o druhou omluvu z nařízeného jednání Stavovského soudu ČKA, senát opakovanou omluvu neuznal jako řádnou, naopak byla dle senátu podána se zjevnou snahou zdržet projednání věci, a rozhodl usnesením podle § 8 odst. 2 DSŘ o vedení jednání a vynesení rozhodnutí dne 28. 3. 2023 v nepřítomnosti žalobce.

81. Senát Stavovského soudu ČKA dne 28. 3. 2023 v přítomnosti žalobce vynesl rozsudek a usnesení o náhradě části nákladů řízení. Žalobce podal dne 9. 5. 2023 odvolání proti výše uvedenému rozsudku Stavovského soudu ČKA. Představenstvo ČKA se prostřednictvím zprávy odvolacího senátu seznámilo s dosavadním průběhem disciplinárního řízení pod spisovou značkou DR 2021-21, s obsahem rozsudku Stavovského soudu ČKA a se všemi důvody podaného odvolání žalobce a rozhodnutí Stavovského soudu ČKA potvrdil.

Posouzení věci soudem

82. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“); přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Soud o žalobě v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť ani jeden z účastníků s tímto postupem po poučení soudem nevyslovil nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebylo ani dokazování, neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, dostupný, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu, též online na www.nssoud.cz).
83. Žaloba není důvodná.
84. Předmětem sporu je posouzení toho, zda jednání, kterých se měl žalobce dopustit a která jsou mu kladena za vinu, jsou disciplinárním proviněním a zda nedošlo k porušení ustanovení o řízení před správními orgány.
85. Soud předně uvádí, že správní soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014 - 43, nebo ze dne 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017 - 38).
86. Dále musí soud připomenut, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno dispoziční zásadou, pročez obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (viz rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 - 78, publikovaný pod č. 2162/2011 ve Sbírce NSS, bod 32). Podaná žaloba je tvořena opakovanou argumentací, kterou žalobce uvedl již v průběhu řízení před orgány žalované. Judikatura dovodila, že je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil (viz rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Soud již na tomto místě předesílá, že je napadené rozhodnutí argumentačně zřetelné a splňuje výše uvedené judikатурní požadavky. Žalovaný se podrobně s námitkami žalobce vypořádal v napadeném rozhodnutí, přičemž soud se s jeho vypořádáním ztotožňuje.

Posouzení důvodnosti žalobních bodů soudem

Zápis z zasedání představenstva ČKA

87. Žalobce namítá, že představenstvo ČKA nerozhodlo o jeho odvolání řádně dle stavovských předpisů. Napadené rozhodnutí mělo být přijato na zasedání představenstva ČKA dne 7. 11. 2023, přičemž v zápisu o zasedání představenstva je v čl. V. pouze: „DR 2021-21 Odvolání proti rozsudku Stavovského soudu, kterým bylo uloženo disciplinární opatření pokuta ve výši 50 tis. Kč Představenstvo rozhodlo“.

V zápise není uvedeno, jak bylo rozhodnuto, kolik členů představenstva bylo pro, kolik proti a kdo se zdržel hlasování. Není zřejmé, kolik bylo v době „rozhodnutí“ přítomno na zasedání členů představenstva, když ze záhlaví je zřejmé, že se v průběhu zasedání počet přítomných členů představenstva měnil. Od začátku zasedání bylo přítomných pouhých sedm členů představenstva, což nesplňuje nezbytný počet hlasů pro hlasování o tomto bodu ani kvórum, představenstvo rozhoduje kvalifikovanou třípětinovou většinou mimo jiné v disciplinárních věcech, tzn. pro přijetí rozhodnutí o odvolání žalobce byl nutný hlas nejméně osmi z dvanácti členů představenstva. Rovněž zápis nepotvrzuje splnění procesních náležitostí online hlasování.

Právní rámec

88. Podle § 13 odst. 1 DSŘ „*V protokolu o hlasování se kromě všeobecných náležitostí (§ 10 odst. 1) uvede*
 - a) *postup při jednotlivých hlasováních, jejich výsledek a výrok rozhodnutí*
 - b) *mínění odlišné od názoru většiny, a to v celém znění i se stručným odůvodněním, má-li o to člen orgánu s odlišným stanoviskem zájem.*“
89. Podle § 13 odst. 2 DSŘ „*Zápis o všech hlasováních, která se vyskytla v průběhu téhož jednání, se pojme do jediného protokolu o hlasování.*“
90. Podle § 13 odst. 3 DSŘ „*Protokol o hlasování podepisují všichni členové jednajícího orgánu Komory.*“
91. Podle § 13 odst. 4 DSŘ „*Protokol o hlasování se zalepí a připojí k protokolu o jednání. Otevřít jej smí jen předseda orgánu Komory při vypracovávání návrhu, rozsudku nebo usnesení, popřípadě předseda odvolacího orgánu při zahájení jednání v odvolacím řízení; po nahlédnutí jej opět zalepí a otevření potvrdí svým podpisem.*“
92. Podle § 56 DSŘ „*O odvolání rozhoduje představenstvo Komory (dále jen „představenstvo“).*“
93. Podle § 57 DSŘ „*Není-li dále stanoveno jinak, na průběh odvolacího řízení před představenstvem se užijí přiměřeně ustanovení tohoto disciplinárního a smírčího řádu o jednání soudu. Představenstvo rozhoduje o odvolání na základě zprávy tříčlenného senátu, jmenovaného z členů představenstva. Senát je povinen zhodnotit dosavadní průběh disciplinárního řízení, důkazy, které k rozhodnutí vedly, důvodnost odvolání a zjištěné závěry zahrnout do zprávy pro představenstvo. Důkazy se však zpravidla neprovádějí. Výjimečně může představenstvo řízení doplnit důkazy nezbytnými pro rozhodnutí o odvolání.*“
94. Podle § 10 odst. 2 Organizačního, jednacího a volebního řádu ČKA „*Představenstvo má dvanáct členů. Členové představenstva nesmí být zároveň členy dozorčí rady ani Stavovského soudu. Představenstvo ze svého středu volí předsedu a prvního a druhého místopředsedu. Jejich funkční období je jednoleté.*“
95. Podle § 10 odst. 3 Organizačního, jednacího a volebního řádu ČKA „*Představenstvo rozhoduje prostou většinou hlasů přítomných členů o otázkách procedurálních a prostou většinou hlasů všech členů o otázkách meritorních, s výjimkou případů uvedených pod písm. a) až c); v případě rovnosti rozhoduje hlas předsedy, popřípadě předsedajícího. Představenstvo rozhoduje kvalifikovanou třípětinovou většinou o těchto otázkách: a) změně rozpočtu podle ustanovení § 4c a jednorázovém výdaji finančních prostředků přesahujícím částku 500 000 Kč, b) návrzích legislativních a návrzích směrnic a profesních dokumentů určených k provedení Zákona a vnitřních řádů, c) návrzích disciplinárních, d) zvýšení základního členského příspěvku do výše maximálně odpovídající kumulované míře inflace za předchozí kalendářní roky.*“
96. Na základě výše uvedených ustanovení je zřejmé, že DSŘ nevyžaduje, aby protokol o hlasování obsahoval jména jednotlivých členů představenstva, kteří byli pro, proti a kdo se zdržel hlasování. V zápise se nachází pouze informace, že představenstvo o odvolání žalobce proti rozsudku Stavovského soudu ČKA rozhodlo. Samotné rozhodnutí představenstva ČKA pak obsahuje jména členů představenstva, kteří projednali odvolání žalobce: Ing. Š.E., Ing. arch. J.K., Ing. arch. L.K., Ing. arch. P.L., Ing. arch. P.M., Ing. arch. O.R., Ing. K.S., Ing. arch. Z. T., MgA. M.Z. a Ing. arch. S.Z.. Ze zápisu je také zřejmé, že dané osoby se účastnili jednání dne 7. 11. 2023, byť dva členové si připojili později a jeden člen byl online. Nicméně nic nenasvědčuje tomu, že by snad nemohli všichni společně rozhodnout o napadeném rozhodnutí a tedy, že by rozhodnutí nebylo přijato

kvalifikovanou většinou, když o odvolání rozhodovalo deset členů představenstva ČKA (představenstvo ČKA má dvanáct členů). Žalobce dále neuvádí, z jakého důvodu nesplňuje online hlasování procesních náležitostí.

97. Stavovský soud ČKA již řízení ve věci žalobce jednou nepravomocně zastavil usnesením ze dne 14. 9. 2022. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno rozhodnutím představenstva ČKA ze dne 1. 11. 2022. V zápisu z představenstva ČKA v čl. V se pouze stroze uvádí: „DR 2021-21 Představenstvu se předkládá stížnost dozorčí rady proti usnesení Stavovského soudu, kterým se zastavuje disciplinární řízení. Představenstvo rozhodlo.“ Žalobce namítá, že v zápisu není uvedeno, jak bylo rozhodnuto, kolik členů představenstva bylo pro, kolik proti a kdo se zdržel hlasování. Dokonce ani není ze zápisu zřejmé, kolik bylo v době „rozhodnutí“ přítomno na zasedání členů představenstva, když ze záhlaví je zřejmé, že se v průběhu zasedání počet přítomných členů představenstva měnil. Představenstvo rozhoduje kvalifikovanou třípětinovou většinou mimo jiné v disciplinárních věcech, tzn. pro přijetí rozhodnutí o stížnosti dozorčí rady byl nutný hlas nejméně osmi z dvanácti členů představenstva. Rovněž zápis nepotvrzuje splnění procesních náležitostí online hlasování.
98. I v tomto případě platí již výše uvedené, DSR nevyžaduje, aby protokol o hlasování obsahoval jména jednotlivých členů představenstva, kteří byli pro, proti a kdo se zdržel hlasování. Součástí správního spisu je protokol o hlasování ze dne 27. 9. 2022: „DR hlasováním odsouhlasilo podat stížnost proti usnesení StS, kterým disciplinární řízení s prof. Ing. arch. Z. F. (00706) bylo zastaveno.“ Je tedy zřejmé, že dozorčí rada odsouhlasila podání stížnosti. Žalobce neuvádí žádné argumenty, které by tuto skutečnost měly vyvrátit.

Doručování dokumentů

99. Žalobce namítá, že řízení nebylo řádně zahájeno, když obdržené dokumenty nesplňují zákonné náležitosti ani na autorizovanou konverzi dokumentu, ani na elektronický podpis. Datová zpráva, kterou obdržel právní zástupce žalobce do datové schránky od žalovaného měla jedinou přílohu ve formátu .pdf, která obsahovala text oznámení, žalobu dozorčí rady, oboje v jednom souboru opatřené razítky žalovaného, vlastnoručním podpisem předsedy dozorčí rady a elektronickým podpisem Ing. Arch. MgA. D. M. (nejednalo se o elektronický podpis za právnickou osobou, nýbrž o soukromý elektronický podpis).
100. I ve všech ostatních případech žalovaný doručoval právnímu zástupci žalobce do jeho datové schránky jen prosté skeny listin vydaných žalovaným, opatřené vlastnoručními podpisy osob na straně žalovaného a razítky, aniž byla provedena autorizovaná konverze dokumentu z listinné podoby do elektronické podoby. Dále žádná datová zpráva nebyla určena do vlastních rukou adresáta. Disciplinární řízení s žalobcem nebylo řádně a včas zahájeno, žalobce nebyl řádně předvoláván na jednání, lhůta pro opravné prostředky vůči usnesení Stavovského soudu ČKA o zastavení řízení či rozsudku ve věci samé ani nezačala běžet a nemůže obstát ani napadené rozhodnutí.
101. Žalobce se domnívá, že mu nebylo správně doručováno a tedy, že řízení nebylo řádně zahájeno. Městský soud je jiného názoru, k problematice podpisu rozhodnutí zaručeným elektronickým podpisem se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 9. 2011, č. j. 7 Afs 33/2011 – 143, následovně: „K polemice s tím, zda rozhodnutí doručované účastníku řízení do datové schránky bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, Nejvyšší správní soud obecně uvádí, že otázka odeslání dokumentu podatelnou správního úřadu bez připojení zaručeného elektronického podpisu by měla být předmětem dokazování, pokud by bylo např. sporné, zda se jedná o rozhodnutí vydané správním orgánem či o falsum zaslané jinou osobou. Mezi účastníky však není sporu o tom, že rozhodnutí vydal stěžovatel a že správního spisu vyplynulo, že oprávněnou úřední osobou, která originál rozhodnutí podepsala, byl ředitel Celního ředitelství Brno.“
102. Stejnou optikou lze nahlížet také na autorizovanou konverzi dokumentu, popis datové zprávy neobsahující uvedení spisové značky řízení či na „soukromý“ elektronický podpis Ing. Arch. MgA. D. M.. Datová zpráva sama o sobě navíc splňuje podmínky pro doručování do vlastních rukou

adresáta. Žalobci bylo známo, že rozhodnutí vydal žalovaný a v řízení nevyplývalo, že by zde snad byl spor o to, zda se jedná o rozhodnutí vydané žalovaným. Nadto je třeba zdůraznit, že žalobce všechna svá procesní práva využil, nelze tedy mít za to, že by byl způsobem doručování jednotlivých písemností v řízení poškozen či znevýhodněn.

Prekluze

103. Žalobce dále namítá, že byly v disciplinárním řízení splněny všechny podmínky pro zastavení řízení a orgány žalovaného proto měly řízení zastavit. Řízení bylo zahájeno doručením návrhu disciplinárního žalobce dne 22. 3. 2022. Den zahájení řízení žalobce dovozuje z nálepky na eurofólii s návrhem na zahájení disciplinárního řízení ve spisu žalovaného a rovněž z listiny Vyrozumění o podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení ze dne 24. 3. 2023. Představenstvo ČKA žalovaného ve svém rozhodnutí poukazuje na č. l. 68 spisu žalovaného, kde je skutečně razítko předsedy Stavovského soudu ČKA s datem 28. 3. 2023, avšak toto je připojeno pouze na průvodním dopisu o předání spisu. Správní spis však neobsahuje podací razítko na samotném návrhu na zahájení disciplinárního řízení. Žalobce má za to, že nejprve byl doručován návrh a až následně spis dozorcí rady. Roční prekluzivní lhůta proto skončila dne 22. 3. 2023. Napadený rozsudek byl doručen právnímu zástupci žalobce až dne 24. 4. 2023, tedy zjevně až 27 dnů po uplynutí jednoleté lhůty počítané od žalovaným tvrzeného data zahájení řízení před Stavovským soudem ČKA (28. 3. 2022), resp. 33 dnů od zahájení řízení tvrzeného dozorcí radou (22. 3. 2023).

Právní rámec

104. Podle § 33 odst. 2 DSŘ „*Disciplinární řízení je zahájeno, jakmile návrh došel předsedovi Stavovského soudu. O zahájení řízení vyrozumí předseda Stavovského soudu představenstvo Komory, jemuž současně zašle stejnopis návrhu. Na disciplinární řízení se nevztahují ustanovení správního řádu o správních lhůtách pro vydání rozhodnutí. Stavovský soud, popřípadě představenstvo rozhodnou ve lhůtě jednoho roku od zahájení řízení, popřípadě od podání odvolání nebo od zahájení nového projednání, bylo-li v odvolacím řízení rozhodnuto o zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání.*“
105. Podle § 47 odst. 1 DSŘ „*Soud vydá odsuzující rozsudek, bylo-li nepochybně prokázáno, že se stal skutek, který je předmětem návrhu, že se jej dopustil disciplinárně obviněný a že je tento skutek disciplinárním proviněním ve smyslu § 20 odst. 1 Zákona. Při výběru a výměře disciplinárního opatření je třeba přihlídnout k povaze skutku a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k osobě a poměrům disciplinárně obviněného a k míře jeho zavinění. Při posuzování věci se rovněž přihlíží k předchozím pravomocným rozhodnutím soudu ve věcech rozsahem a obsahem srovnatelných s věcí posuzovanou.*“
106. Podle § 48 odst. 1 DSŘ „*Po skončení porady vyhlásí předseda rozhodnutí, podstatně odůvodněné a s poučením o oprávněném prostředku.*“
107. Podle § 48 odst. 4 DSŘ „*Opis rozsudku se doručí nejpozději do dvaceti pěti dnů od jeho vyhlášení disciplinárně obviněnému, jeho obhájci, disciplinárnímu žalobci a vedlejšímu účastníku podle § 7 odst. 1. Ve stejné lhůtě se opis rozsudku zašle představenstvu Komory.*“
108. Podle § 51 odst. 1 DSŘ „*Rozsudek je pravomocný a zároveň vykonatelný,*
a) jestliže proti němu není odvolání přípustné,
b) jestliže je odvolání sice přípustné, avšak
A) odvolání nebylo podáno ve lhůtě,
B) oprávněné osoby se odvolání výslovně vzdaly nebo je výslovně vzaly zpět,
C) podané odvolání bylo zamítnuto.
109. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004 – 39, uvedl, že „*Lhůta stanovená k projednání přestupku je prekluzivní. Nepřichází proto v úvahu její přerušení nebo stavení s těmi právními důsledky, že by se o dobu, po kterou nebylo možné z důvodů správním orgánem nezaviněných v řízení*

pokračovat, tato lhůta prodlužovala. Ve lhůtě jednoho roku od spáchání přestupku musí rozhodnutí o přestupku nabyt právní moci. Správní orgán musí k prekluzi přiblížit v úřední povinnosti, a není proto třeba, aby ji pachatel namítal.“

110. Ze správního spisu městský soud ověřil, že dokument nadepsaný „Podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení s Ing. arch. Z. F. (č. a. 00 706)“ má u podpisu předsedy Stavovského soudu ČKA uvedeno „doručeno včetně příloh dne 28. 3. 2022“. Je tedy nepochybné, že s ohledem na ustanovení § 33 odst. 2 DSŘ bylo disciplinární řízení zahájeno dne 28. 3. 2022. Prvostupňové rozhodnutí bylo vyhlášeno dne 28. 3. 2023. Podle § 51 odst. 1 DSŘ je rozsudek pravomocný, jestliže sice je proti němu odvolání přípustné, avšak podané odvolání bylo zamítnuto.
111. Pokud jde o jednoroční prekluzivní lhůtu podle § 33 odst. 2 DSŘ, soud vycházel ze závěrů, k nimž dospěl NSS v rozsudku ze dne 16. 4. 2020, čj. 5 As 39/2019 - 36, kde ve vztahu k ustanovení § 33 odstavce 2 DSŘ NSS vysloveně říká, že jde o prekluzivní lhůtu, v níž je třeba delikt projednat a pravomocně o něm rozhodnout (body 29 a násl. rozsudku NSS). V nyní posuzované věci bylo disciplinární řízení zahájeno dne 28. 3. 2022. Prvostupňové rozhodnutí bylo vyhlášeno 28. 3. 2023, nicméně žalobce se proti němu odvolal. Odvolání má odkladný účinek (viz ustanovení § 22 odst. 1 poslední věta zákona č. 360/1992 Sb. a shodně též ustanovení § 53 odst. 4 DSŘ). Odkladný účinek znamená odložení právní moci. Žalovaný následně napadeným rozhodnutím ze dne 7. 11. 2023 potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Soud má za to, že teprve doručením napadeného rozhodnutí došlo k nabytí právní moci jak prvostupňového, tak druhostupňového rozhodnutí. Z ustanovení § 51 odst. 1 DSŘ neplyne, že by prvostupňové rozhodnutí nabývalo právní moci zpětně, když říká, že rozsudek (prvostupňové rozhodnutí) je pravomocný tehdy, když je odvolání proti němu zamítnuto. Z toho zpětné nabytí právní moci neplyne.
112. Výše uvedené však neznamená, že v právě posuzované věci uplynula prekluzivní lhůta. Ustanovení § 33 odst. 2 DSŘ stanoví, že stavovský soud má jednoroční lhůtu pro rozhodnutí (tato lhůta byla zachována) a v případě podání odvolání má jednoroční lhůtu pro rozhodnutí i představenstvo komory, které vydalo napadené rozhodnutí dne 17. 11. 2023, tedy také v zachované jednoroční lhůtě. K prekluzi nedošlo, námitka není důvodná.

Omluva za opakované nedostavení se k jednání

113. V záhlaví odvoláním napadeného rozsudku se uvádí, že bylo rozhodnuto dne 28. 2. 2023. Pokud nejde o překlep v měsíci (únor místo března), pak žalobce namítá, že na 28. 2. 2023 neobdržel žádné předvolání k jednání Stavovského soudu ČKA a již proto Stavovský soud ČKA nemohl dne 28. 2. 2023 vydat napadený rozsudek. Pokud jde o překlep v datu a rozsudek byl vydán dne 28. 3. 2023, pak žalobce namítá, že nebyly splněny podmínky, když vydat rozsudek v nepřítomnosti obviněného lze až poté, co se obviněný opakovaně nedostaví bez náležité omluvy. Žalobce se omluvil dvakrát a vždy náležitě, včetně prokázání důvodu omluvy. První omluvu i Stavovský soud ČKA uznal, a proto v případě žalobce nebyla dána opakovanost nedostavení se bez náležité omluvy. Až nejméně dvě nedůvodné omluvy zakládají právo soudu vydat rozsudek v nepřítomnosti žalobce.

Právní rámec

114. Podle § 47 odst. 3 DSŘ „Jestliže se disciplinárně obviněný opakovaně nedostaví bez náležité omluvy (§ 8) k jednání, vydá soud rozsudek v nepřítomnosti disciplinárně obviněného.“
115. Podle § 8 odst. 2 DSŘ „Autorizovaná nebo registrovaná osoba je povinna dostavit se na výzvu příslušného orgánu Komory k jednání osobně. Jestliže se řádně neomluví nebo omluví-li se opakovaně se zjevnou snahou zdržet nebo znemožnit projednání věci, může příslušný orgán Komory vést řízení a rozhodovat i v její nepřítomnosti. O tomto postupu rozhodne příslušný orgán Komory usnesením, proti němuž není odvolání přípustné. Rozhodnutí může být vyneseno v nepřítomnosti disciplinárně obviněného, byli řádně předvoláni. Za řádnou omluvu může příslušný

orgán uznat nemoc, pobyt v zahraničí, závažné rodinné důvody a výjimečně a nikoli opakovaně i pracovní cestu. Omluvu je autorizovaná nebo registrovaná osoba povinna prokázat.“

116. Ze správního spisu vyplývá následující časová posloupnost:

- 28. 2. 2023 je právnímu zástupci žalobce odesláno předvolání na jednání, které se mělo konat dne 23. 3. 2023 za účelem vynesení rozsudku,
- 2. 3. 2023 bylo předvolání právnímu zástupce žalobce doručeno,
- 21. 3. 2023 právní zástupce žalobce zasílá žádost o odročení jednání z důvodu plánované zahraniční pracovní cesty žalobce,
- 22. 3. 2023 je právnímu zástupci žalobce odesláno nové předvolání, a to na 28. 3. 2023,
- 23. 3. 2023 bylo předvolání právnímu zástupce žalobce doručeno,
- 23. 3. 2023 právní zástupce žalobce odesílá novou žádost o odročení jednání, tentokrát z důvodu své zahraniční dovolené.

117. Podle § 8 odst. 3 DSŘ Stavovský soud ČKA usnesením ze dne 28. 3. 2023 rozhodl, že bude jednání v disciplinárním řízení s žalobcem vedeno a rozhodnuto v jeho nepřítomnosti. Senát Stavovského soudu ČKA konstatoval, že žalobce byl řádně předvolán. Dne 24. 3. 2023 byla Stavovskému soudu ČKA doručena žádost právního zástupce žalobce o odročení jednání z důvodu zahraniční cesty do Rakouska. Jelikož se jednalo již o druhou omluvu z nařízeného jednání Stavovského soudu ČKA, senát ji neuznal jako řádnou. Dle senátu byla tato omluva podána se zjevnou snahou zdržet projednání věci, a vzhledem k tomu, že se jednalo pouze o vyhlášení rozsudku ve věci, soud rozhodl, že nemůže být žalobci jeho nepřítomností způsobena újma.

118. Stavovský soud ČKA řádně uzavřel, že se jedná o opakovanou omluvu se zjevnou snahou zdržet nebo znemožnit projednání věci podle § 8 odst. 3 DSŘ a byl tak oprávněn rozhodnout v nepřítomnosti žalobce. V dané věci byl žalobce již několikrát řádně vyslechnut, byla mu dána možnost náležitě hájit svá práva a jednalo se již jen o předvolání k jednání výlučně za účelem vynesení rozsudku, kdy závěrečné řeči již byly předneseny, přičemž z jednání se omluvil pouze zástupce žalobce a nikoli sám žalobce. Žalobce si jistě musel být vědom toho, že se blíží konec jednoleté prekluzivní lhůty.

119. Další námitka míří k nedodržení lhůty pěti dnů k předvolání k jednání.

120. Podle § 39 DSŘ „*Jakmile dojde vyjádření disciplinárně obviněného k návrhu nebo jakmile poskytnutá lhůta (§ 34 odst. 4) uplyne marně, stanoví předseda termín jednání, zejména neshledá-li na základě vyjádření disciplinárně obviněného důvod pro jiný postup. Disciplinárně obviněný a disciplinární žalobce musí mít od doručení předvolání nejméně pětidenní lhůtu na přípravu. Nebyla-li lhůta u disciplinárně obviněného dodržena, je možno konat jednání jen s jeho souhlasem.*“

121. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2022, č. j. 6 As 15/2021 – 23 uvádí, že ani samotný § 59 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), nevylučuje, aby vzhledem k povaze konkrétní věci byla jako dostatečná akceptována i lhůta kratší. Podstatné je, aby byl zachován smysl této lhůty a účel, pro který byla stanovena (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2022, č. j. 5 As 400/2021 - 28). Žalobci bylo již dne 2. 3. 2023 doručeno první předvolání k jednání, přičemž jednání bylo nařízeno na 23. 3. 2023. Žalobce tak měl na přípravu celkem 21 dní. Právní zástupce žalobce dne 21. 3. 2023 posílá žádost o odročení jednání (pouhé dva dny před zahájením jednání). Žalovaný žádosti vyhovuje a jednání odročuje na 28. 3. 2023. Dne 23. 3. 2023 bylo v pořadí druhé předvolání právnímu zástupce žalobce doručeno. V případě druhého předvolání nebyla zachována lhůta pěti dnů, nicméně žalobce měl již 21 dnů na přípravu v případě prvního předvolání a z tohoto jednání se omluvil až pouhé dva dny před jeho konáním. Ostatně nelze přehlédnout, že následujícím úkonem stavovského soudu bylo již toliko vyhlášení rozhodnutí. Městský soud v Praze má proto

za to, že vzhledem k povaze konkrétní věci a výše popsaným okolnostem lze uzavřít, že pro vyhlášení rozsudku lze akceptovat i lhůtu kratší. Je nepochybné, že byl zachován smysl této lhůty i účel, pro který byla stanovena.

Podjatost člena dozorčí rady a předsedy dozorčí rady

122. Žalobce dále namítá, že v řízení došlo k porušení procesních předpisů souvisejících s (ne)vykloučením člena dozorčí rady dipl. Ing. M. L.. Představenstvo ČKA zcela nedostatečně popsalo a vysvětlilo, které důkazní prostředky jej vedly k závěrům, že dipl. Ing. M. L. podjatý nebyl, že byl vyloučen, byť „preventivně“, a že se neúčastnil projednání kauzy, když jsou tyto skutkové závěry jednoznačně v rozporu s listinnými důkazy. Úvodem hodnocení představenstvo uvádí, že došlo k procesním pochybení, avšak zcela chybí konkretizace pochybení a není tak zřejmé, v čem tedy spočívalo.
123. Soud ověřil, že ze zápisu ze zasedání dozorčí rady ze dne 5. 10. 2021 je zřejmé, že se projednávání stížnosti účastnil dipl. Ing. arch. M. L., který byl povinen neprodleně informovat předsedu dozorčí rady o důvodech pochybností o jeho nepodjatosti se zřetelem na jeho poměr k věci a účastníkům. Žalobce namítal, že dipl. Ing. arch. M. L. tuto významnou povinnost nesplnil, a to ani kdykoliv později dodatečně.
124. Podle žalobce v průvodním dopisu ze dne 20. 7. 2022 Ing. arch. M. H. tvrdí, že údajně došlo na zasedání dozorčí rady dne 18. 1. 2022 k domluvě dozorčí rady bez hlasování, že se dipl. Ing. arch. M. L. nebude projednávání kauzy účastnit, aby byly odstraněny jakékoliv pochybnosti o jeho možném vlivu na posuzování této kauzy. Zápis ze zasedání dozorčí rady ze dne 18. 1. 2022 tvrzení o takové domluvě, konsensu či rozhodnutí dozorčí rady nepotvrzuje. Záписы ze zasedání dozorčí rady ze dne 18. 1. 2022, 8. 2. 2022 a 1. 3. 2022 naopak výslovně uvádějí, že byl přítomen i vyloučený člen dozorčí rady dipl. Ing. arch. M. L..
125. Dozorčí rada je usnášeníschopná při přítomnosti tří pětín členů, tzn. nejméně šesti osob z celkových devíti členů. Vyloučeného podjatého člena dipl. Ing. arch. M. L. není možné započítávat ani do kvóra nutného k hlasování, a proto při rozhodování o kauze obviněného nebylo dozorčí radou dodrženo kvórum při hlasování na zasedáních ve dnech 18. 1. 2022, 8. 2. 2022 ani 1. 3. 2022.
126. Pracovní skupina pro Soutěže prokazatelně vykonávala konkrétní úkony ve vztahu k architektonickým soutěžím, které jsou předmětem disciplinárního řízení, prokazatelně iniciovala či připravila podnět na ÚOHS, vyjadřovala se k soutěžním podmínkám, psala dopisy městu Xxx atd., a již proto poměr každého člena pracovní skupiny Soutěže k disciplinárnímu řízení ohledně těchto soutěží přinejmenším zavdává důvod pro jeho podjatost. Navíc v této věci vzhledem k jeho osobním vztahům k městu Xxx, Ing. Arch. J. S. (dále též „stěžovatelka“) a jejím přátelům lze dovozovat, že i v rámci pracovní skupiny Soutěže byly předmětné dvě soutěže eminentním zájmem právě této osoby.
127. Na jednání dozorčí rady dne 1. 3. 2022 se u bodu týkajícího se žalobce uvádí: „DR konstatuje, že výsledky disciplinárního zjišťování neodůvodňují jeho zastavení podle § 31 odst. 2 Disciplinárního a smírčího řádu ČKA.“ Z jednání byli omluveni tři členové. Dozorčí rada je usnášeníschopná při přítomnosti tří pětín členů, tzn. šesti z devíti členů. Daného dne bylo účastno šest členů včetně podjatého dipl. Ing. M. L.. Bez něj nebyla dozorčí rada daného dne usnášeníschopná. Přesto se fakticky usnesla na uvedeném postupu nazvaném „úkol“, který mimo jiné obsahoval rozhodnutí o nezastavení řízení.
128. Podle § 6 odst. 1 Disciplinárního a smírčího řádu České komory architektů „Člen orgánu Komory činného v disciplinárním řízení bude vyloučen z projednávání a rozhodování ve věci, jestliže je se zřetelem na jeho poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům důvod pochybovat o jeho nepodjatosti.“
129. Dipl. Ing. M. L. byl členem pracovní skupiny pro Soutěže, která připravila podnět na ÚOHS, vyjadřovala se k soutěžním podmínkám obou soutěží, psala dopisy městu Xxx atd. Dle přesvědčení představenstva nebyl dipl. Ing. M. L. podjatý, když souběh činnosti v pracovní skupině Soutěže a

v dozorčí radě neznamena automaticky podjatost a ohledně údajného přátelského vztahu ke stěžovateli nebyla předložena žádná konkrétní tvrzení. Dozorčí rada přesto k vyloučení dipl. Ing. M. L. z projednávání kauzy preventivně přistoupila, aby nemohl být průběh disciplinárního zjišťování zpochybňován. Vyloučení z projednávání nicméně nebylo provedeno procesně správně, když dozorčí rada nevydala usnesení o vyloučení, ale pouze se neformálně dohodla, že se dipl. Ing. M. L. jednání dozorčí rady o dané kauze nebude účastnit.

130. Žalovaný dovozuje, že je pravdou, že došlo k pochybení v postupu vyloučení dipl. Ing. M. L., nicméně z obou správních rozhodnutí je zřejmé, že se dipl. Ing. M. L. fakticky nepodílel na rozhodování věci žalobce ani v jednom stupni. Správní orgány se ostatně možnou podjatostí dipl. Ing. M. L. zabývaly v obou svých rozhodnutích a podrobně rozebraly důvody, které je vedly k závěru, že porušení postupu pro vyloučení člena dozorčí rady, u něhož je důvod pochybovat o jeho nepodjatosti, není natolik závažné, respektive je zhojitelné (a bylo zhojeno) postupem v dalších fázích disciplinárního řízení, zejména v rámci řízení před Stavovským soudem ČKA. S tímto závěrem se městský soud ztotožňuje.
131. Žalobce uvádí, že se Dipl. Ing. M. L. účastnil zasedání dozorčí rady dne 18. 1. 2022, 8. 2. 2022 a 1. 3. 2022. Soud ze spisového materiálu zjistil, že dne 18. 1. 2022 se dozorčí rada usnesla na úkolu: „Dne 5. 1. 2022 Kancelář obdržela písemné vyjádření prof. Ing. arch. Z. F., zaevidované v došlé poště pod čj. 23/2022. DR se na dnešním zasedání rozhodla pozvat Ing. arch. Z. F. na zasedání dozorčí rady k podání vysvětlení. Zároveň s pozvánkou na slyšení budou zaslány jasné definující otázky, které připraví referent spisové složky ve spolupráci s předsedou dozorčí rady. Termín slyšení bude upřesněn.“ Dne 8. 2. 2022 se dozorčí rada usnesla na úkolu: „DR žádá Kancelář, aby na řádné zasedání DR dne 1. 3. v 11.00 hodin vyzvala k účasti na slyšení před DR Ing. arch. Z. F.“ A nakonec dne 1. 3. 2022 se dozorčí rada usnesla na úkolu: „Referent spisové složky připraví návrh dopisu na město Xxx s dotazem, která předaná územní studie je konečná a platná. Dále připraví návrh na zahájení disciplinárního řízení s prof. Ing. arch. Z. F., pro porušení profesních předpisů ČKA a zákona č. 360/1999 Sb., v platném znění. DR konstatuje, že výsledky disciplinárního zjišťování neodůvodňují jeho zastavení podle § 31 odst. 2 Disciplinárního a smířčího řádu České komory architektů.“ Na těchto jednáních byla dozorčí rada skutečně usnášeníschopná pouze při započtení účasti dipl. Ing. M. L., avšak lze se ztotožnit se závěrem, že na těchto jednáních nebylo o věci žalobce fakticky nijak rozhodováno, jednalo se pouze o dílčí úkoly, které měly přispět ke zjištění skutkového stavu věci. V případě zasedání dne 1. 3. 2022 se dozorčí rada navíc dohodla, že nejsou dány důvody pro zastavení disciplinárního zjišťování. Na daném jednání tedy nebylo hlasováno o žádném návrhu na zahájení disciplinárního řízení, pouze bylo rozhodnuto, že bude nadále probíhat zjišťování skutkového stavu.
132. Žalobce dále vznesl pochybnosti o nepodjatosti Ing. arch. M. H.. Poukázal na až bulvární vyznění návrhu na zahájení disciplinárního řízení a nemístné invektivy vůči osobě žalobce, a to např. na str. 6. návrhu v části věnující se názoru na závažnost provinění ad 3b, kde vyslovuje názor „o despektu, s jakým Architekt pohlíží ze svého piedestalu 'hvězdy architektury' na své mladší kolegy“. Na disciplinární radu ČKA dopadají základní zásady správního řízení i vnitřní předpisy ČKA, které ukládají disciplinárnímu žalobci chovat se k dotčeným osobám zdvořile.
133. Stavovský soud ČKA v odůvodnění svého rozsudku dal žalobci za pravdu v tom, že žalobní návrh je sepsán místy nevhodným jazykem, ovšem konstatoval, že literární styl žalobního návrhu nepředstavuje důvod podjatosti. S tím se městský soud plně ztotožňuje a nepovažuje za nezbytné k argumentaci žalovaného cokoli dodávat.

Jednota skutku

134. Žalobce dále namítá, že nebyla zachována jednota skutků popsanych v žalobním návrhu a v rozsudku. První celek žalobního návrhu se týkal údajných pochybení žalobce při konání architektonické soutěže v jednotném čísle. Přesto byl nakonec odsouzen ve vztahu ke dvěma soutěžím, a to nad rámec žalobního návrhu. V části žalobního návrhu pod číslem 2a se pak neuvádí nic o tom, že na hrozbu střetu zájmů klienta žalobce neupozornil, a přesto je za toto údajné

pochybení odsouzen v druhém odstavci výroku rozsudku. Mezi nezbytné náležitosti disciplinárního návrhu náleží přesné označení skutku, pro který je obviněný stíhán tak, aby nemohl být zaměněn s jiným a uvedení, jaké disciplinární provinění v tomto skutku spátruje. Návrh tyto nezbytné náležitosti neobsahuje. Dále žalobce uvedl, co dle něj chybí v popisu jednotlivých skutků.

135. Zachováním totožnosti skutku se zabýval Ústavní soud v rozhodnutí ze dne 17. 7. 2002, sp. zn. II. ÚS 143/02, dle kterého *„Totožnost skutku v trestním (správním) řízení je poté zachována, je-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku. Přitom nemusí být jednání nebo následek popsány se všemi skutkovými okolnostmi shodně, postačí shoda částečná. Následkem se přitom rozumí porušení individuálního objektu trestného činu (přestupku) v jeho konkrétní podobě, tedy konkrétní následek (porušení určitého jedinečného vztahu - zájmu), nikoli určitý typ následku.“*
136. Obdobně se vyjádřil NSS v rozsudku ze dne 9. 11. 2016, č. j. 1 As 46/2016 - 24, kde uvedl, že *„správní orgán vede správní řízení právě ohledně samotného skutku, nikoli popisu skutku. (viz rozsudek č. j. 8 Afs 17/2012 – 375, odst. 168, obdobně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 1. 2007, sp. zn. 7 Tdo 1480/2006, č. 2/2008 Sb. NS). Podstatu skutku lze spatřovat především v jednání a v následku, který jím byl způsoben. Totožnost skutku bude proto zachována, bude-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku, případně jsou-li jednání nebo následek (případně obojí) shodné alespoň částečně, za předpokladu, že bude dána shoda v podstatných okolnostech, jimiž se rozumí zejména skutkové okolnosti charakterizující jednání nebo následek z hlediska právní kvalifikace. Totožnost skutku nenarušují změny v jednotlivých okolnostech, které individualizují skutek. (...) Povinnost zachovat totožnost skutku neznamená, že správní orgán musí rozhodnout na základě totožného popisu skutku, který byl uveden v oznámení o zahájení řízení. Řízení slouží právě k tomu, aby konkrétní okolnosti charakterizující daný skutek byly zjištěny a ověřeny. Některé okolnosti tak mohou být oproti oznámení o zahájení řízení přidány, jiné naopak odpadnou, ukáže-li se, že jsou pro následek irelevantní. Toto upřesnění nenarušuje totožnost skutku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 4. 1. 2001, sp. zn. 3 Tz 279/2000).“*
137. Podle § 46 odst. 1 správního řádu musí oznámení o zahájení řízení obsahovat mimo jiné předmět řízení. NSS v rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009 - 541, č. 2119/2010, vysvětlil, že předmět řízení musí být v oznámení o zahájení řízení identifikován dostatečně určitě tak, aby účastníkovi řízení bylo zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit. Správní orgán může v průběhu řízení zahájeného z moci úřední upřesnit jeho předmět, nedojde-li tímto úkonem k žádné procesní újmě na straně účastníků řízení. Upřesněním předmětu řízení nesmí dojít k jeho zásadnímu rozšíření nebo změně oproti jeho vymezení v oznámení o zahájení správního řízení. Správní orgán musí s upřesněním předmětu řízení řádně seznámit účastníky řízení a musí jim dát možnost se k němu vyjádřit.
138. V rozsudku ze dne 3. 6. 2015, č. j. 6 As 266/2014 – 41, pak NSS uvedl, že *„K určitosti předmětu řízení v oznámení o zahájení řízení o správním deliktu se Nejvyšší správní soud již několikrát vyjadřoval, například v rozsudku ze dne 20. 11. 2003, č. j. 5 A 73/2002 - 34, v němž konstatoval, že z oznámení musí být „patrné, kdo je čin a které věci se týká, neboť jen tak je zaručeno právo účastníka se v daném řízení účinně hájit. (...) Vymezení skutku, pro který je řízení zahájeno, musí mít určitý stupeň konkretizace, stejně tak jako musí být z oznámení o zahájení řízení zřejmé, co bude jeho předmětem a o čem bude v řízení rozhodováno; v sankčním řízení i to, jaký postih za dané jednání brozí.“ (...) Mezi skutkem vymezeným v oznámení o zahájení sankčního správního řízení, jímž se každé sankční řízení více či méně formálním způsobem zabývá, a popisem skutku v konečném rozhodnutí ve věci, musí existovat alespoň v podstatných rysech soulad. NSS to vyjádřil v rozsudku ze dne 14. 3. 2011, č. j. 2 Afs 91/2009 - 149, tak, že „mezi vymezením skutku, pro který je zahajováno sankční správní řízení, a popisem tohoto skutku v následném meritorním rozhodnutí nemusí existovat naprostá shoda, neboť v průběhu řízení mohou některé dílčí skutečnosti teprve vyplynout najevo či může jinak dojít ke korektuře původních skutkových předpokladů. Pokud však je v průběhu řízení zjištěn určitý aspekt jednání, který „obviněnému“ dosud nebyl vytkán, a vede-li toto nové dílčí skutkové zjištění k rozšíření právní kvalifikace postihovaného jednání, je nutno před vydáním rozhodnutí přistoupit k „rozšíření obvinění“. Z uvedeného vyplývají dva výchozí závěry: 1. skutek musí být v oznámení o zahájení řízení definován natolik určitě, aby bylo „obviněnému“ zřejmé, jaké jednání je mu kladeno za vinu tak, aby se mohl účinně*

hájit; 2. mezi skutkem vymezeným v oznámení o zahájení řízení a skutkem vymezeným v rozhodnutí nemusí být naprostá shoda, neboť řízení před správním orgánem slouží právě k „ustálení“ jak skutkového vymezení, tak právní kvalifikace.“

139. Jak vyplývá z výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu, oznámení o zahájení disciplinárního řízení má obsahovat popis skutku tak, aby bylo žalobci zřejmé, jaké jeho jednání bude posuzováno, a mohl se tak odpovídajícím způsobem hájit. V návrhu na zahájení disciplinárního řízení bylo žalobci kladeno za vinu:
1. účast na přípravě a podpora konání neregulérní architektonické soutěže,
 2. vypracování zakázky „*Investiční záměr - Xxx v Xxx*“,
 3. urážky, pomluvy a zneuctění ČKA a jejich členů.
140. Žalobci tak muselo podle názoru soudu být z návrhu na zahájení disciplinárního řízení bezpečně známo, co je předmětem řízení. Žalobce namítá, že návrh na zahájení disciplinárního řízení se týkal údajných pochybení žalobce při konání architektonické soutěže v jednotném čísle. Přesto byl nakonec odsouzen ve vztahu ke dvěma soutěžím, a to nad rámec žalobního návrhu. Městský soud ověřil, že tomu tak není, první bod žalobního návrhu sice ve zkratce uvádí „*Účast na přípravě a podpora konání neregulérní architektonické soutěže*“, nicméně dále v textu je rozvedeno „*která byla opakovaně (10. 7. 2020 a 31. 8. 2020) městem Xxx vyhlášena a opakovaně (14. 7. 2020 a 17. 9. 2020) ČKA označena za neregulérní a následně vždy zadavatelem zrušena*“. Nemůže být tedy pochyb, že žalobní návrh mířil k oběma soutěžím. Dále žalobce uvedl, že v části žalobního návrhu pod číslem 2a se pak neuvádí nic o tom, že na hrozbu střetu zájmů klienta žalobce neupozornil. Ani to není pravdou, když žalobní návrh v bodě 2a uvádí „*neupozornil klienta na možný střet zájmů*“.
141. Žalobce se dne 1. 3. 2022 dostavil na zasedání dozorcí rady ke slyšení, v jehož rámci podával výpověď, tedy byl obeznámen se směrem, kterým se objasňování skutků vymezených v návrhu na zahájení disciplinárního řízení vyvíjelo. Proto nemohl být konečným rozhodnutím zaskočen. Skutečnost, že jednání bylo v konečném rozhodnutí upraveno, nemohlo žalobci procesní obranu jakkoli ztížit a nemohlo tudíž u něj tímto dojít k žádné procesní újmě. Navíc žalobce v odvolacím řízení (a ostatně ani v žalobě) neuvedl, jaká jeho konkrétní obrana mu tím měla být znemožněna. Jinými slovy, ani z odvolání, ani ze žaloby nelze zjistit, že by žalobcem vytýkaná vada (i kdyby existovala) fakticky výkon procesních práv žalobce ovlivnila.
142. Soud shrnuje, že má za nedůvodnou žalobní námitku, podle níž byl žalobce shledán vinným jednáním, pro které vůči němu nebylo disciplinární řízení vůbec zahájeno. Žalobce věděl, jaké jeho jednání je mu kladeno za vinu. Stejně tak byly jednotlivé skutky náležitě označeny v žalobním návrhu, takže nemohly být zaměněny s jinými.

Neregulérnost soutěží

143. K části obvinění týkajícím se neregulérní jedné či dvou soutěží v Xxx žalobce uvádí, že stávající znění § 7 PEŘ (po změně ze dne 17. 4. 2021) je pro žalobce příznivější než úprava účinná k datu spáchání skutku. Z toho ustanovení vůbec nevyplývá, že by architekti měli zákaz podporovat (i) neregulérní soutěže. Tomu by odpovídala i změna formulace v první větě § 7 odst. 1 PEŘ: „*Architekt podporuje pořádání pouze regulérních architektonických soutěží*“. Jinak řečeno, architekt může podporovat i architektonické soutěže, které jsou neregulérní. Jinak by vypuštění slova „*pouze*“ nedávalo smysl.
144. Podle § 7 odst. 1 PEŘ před 17. 4. 2021 „*Architekt podporuje pořádání pouze regulérních architektonických soutěží*“.

145. Podle § 7 odst. 1 PEŘ po 17. 4. 2021 „*Architekt podporuje pořádání regulérních architektonických soutěží. Architekt vyvíjí úsilí k přesvědčení zadavatele soutěže nebo jiné akce, která vykazuje atributy soutěže dle § 1 odst. 2 Soutěžního řádu ČKA, jako jsou řízení o zadání veřejné zakázky dle zvláštního zákona, v jejichž průběhu se vyžadují nebo se předkládají návrhy, studie, plány nebo projekty takového charakteru, aby tato soutěž nebo jiná akce naplnila požadavky na regulérní soutěž dle § 7 odst. 10 Soutěžního řádu ČKA.*“
146. Lze přisvědčit žalovanému, že je zjevné, že k vypouštění slova „*pouze*“ nedošlo s cílem umožnit podporu neregulérních soutěží, ale z důvodu, že po doplnění druhé věty daného odstavce již bylo nadbytečné. Argumentace žalobce je ryze účelová.
147. Žalobce dále uvádí, že mu Stavovský soud ČKA vytýká, že „*přijal roli porotce v neregulérní soutěži*“. Role porotce se však obvykle přijímá ještě před vyhlášením soutěže a finalizováním soutěžních podmínek, tj. v době přijetí role porotce nelze posoudit ne/regulérnost soutěže.
148. K této námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl „*Pokud jde o „přijetí role v neregulérní soutěži“, disciplinárně obviněný má samozřejmě pravdu v tom, že v okamžiku, kdy je k účasti v soutěži osloven, ještě není jasné, zda daná soutěž získá potvrzení regulérnosti ČKA. Již ze znění soutěžních podmínek předmětné soutěže však disciplinárně obviněnému (za předpokladu jeho znalosti SR) muselo být patrné, že soutěž náležitosti požadované Českou komorou architektů pro udělení regulérnosti nesplňuje, měl tedy svoji účast v porotě soutěže odmítnout.*“
149. První soutěž s názvem „*Xxx v Xxx*“ (dále také „*Soutěž č. 1*“) byla vyhlášena dne 10. 7. 2020. Žalobce v Soutěži č. 1 figuroval jako závislý člen poroty. Dne 14. 7. 2020 odeslala ČKA starostovi města Xxx Ing. J. Dohnálkovi sdělení, že soutěž z důvodů nesplnění požadavků Soutěžního řádu ČKA a zákona o zadávání veřejných zakázek na soutěžní porotu, z důvodu neadekvátně krátké lhůty pro podání soutěžních návrhů a z důvodu nedostatečné výše soutěžních cen, považuje soutěž za neregulérní. Dne 3. 8. 2020 odeslala ČKA podnět k zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který s upřesněním opakuje obsah sdělení o neregulérnosti. Podnět poukazuje na:
1. porušení § 148 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek tím, že nadpoloviční většinu poroty tvoří členové na zadavateli závislí,
 2. porušení § 146 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek tím, že lhůta pro podání žádosti byla kratší než 20 dní,
 3. porušení § 211 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek tím že byla předepsaná komunikace pouze v listinné podobě a
 4. porušení PEŘ ČKA tím, že soutěžní podmínky jsou neregulérní, což vylučuje dle PEŘ ČKA účast autorizovaných architektů, zároveň ale požaduje zadavatel kvalifikaci vyžadující autorizaci ČKA.
150. Dne 26. 8. 2020 byla Soutěž č. 1 městem zrušena, podle rozhodnutí o zrušení z důvodu, že soutěžní porota uvedená v soutěžních podmínkách soutěže nesplnila požadavky dle § 148 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek.
151. Město následně vyhlásilo soutěž znovu dne 1. 9. 2020 (dále též „*Soutěž č. 2*“). Také v případě Soutěže č. 2 následovalo sdělení ČKA o její neregulérnosti. Ve sdělení ze dne 17. 9. 2020 bylo mezi důvody neregulérnosti uvedeno opět nesprávné složení poroty z důvodu, že nezávislí členové poroty nepřevažují nad závislými členy. V porotě nebyli u nezávislé části jmenování náhradníci a odborná část poroty neměla adekvátní kvalifikaci. Sdělení dále poukazovalo na neakceptovatelný zásah vyhlášovatele do pravomocí poroty a opět na okolnost, že stanovené soutěžní ceny nemají dostatečnou výši. Dne 12. 10. 2020 odeslala ČKA další podnět k zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který s upřesněním opakuje obsah sdělení o neregulérnosti:

1. porušení § 148 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek tím, že polovina členů poroty nemá kvalifikaci požadovanou dle § 77 odst. 2 b) a c) po účastnících (konkrétně autorizaci ČKA, kterou měli pouze 2 ze 7 členů poroty),
 2. porušení § 148 odst. 7 zákona o zadávání veřejných zakázek tím, že zadavatel si v soutěžních podmínkách vyhradil právo měnit stanovisko poroty,
 3. porušení § 211 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek tím, že byla předepsaná komunikace pouze v listinné podobě a
 4. porušení PEŘ tím, že soutěžní podmínky jsou neregulérní, což vylučuje dle PEŘ ČKA účast autorizovaných architektů, zároveň ale požaduje zadavatel kvalifikaci vyžadující autorizaci ČKA. Následovalo opět zrušení Soutěže č. 2 zadavatelem.
152. Na základě výše uvedeného je nepochybné, že si žalobce musel být vědom toho, že *znění soutěžních podmínek náležitosti požadované Českou komorou architektů pro udělení regulérnosti nesplňuje.*
153. Stavovský soud dále vytýká žalobci, že nezajistil, aby byly soutěžní podmínky uvedeny do souladu se Soutěžním řádem ČKA. Žalobce upozorňuje, že věta druhá v § 7 odst. 1 PEŘ (o vyvíjení úsilí architekta o regulérnost soutěže) ve znění PEŘ účinném v době přípravy a vyhlášení obou soutěží vůbec nebyla.
154. Žalovaný tuto dílčí námitku obsaženou v odvolání žalobce proti rozsudku Stavovského soudu ČKA vypořádal a uznal, konstatoval však, že s ohledem na ostatní prokázaná provinění nemá vyhovění této dílčí námitce vliv na uložené disciplinární opatření (strana 7 poslední odstavec a strana 9 poslední odstavec odůvodnění napadeného rozhodnutí). S tímto názorem se městský soud zcela ztotožňuje. Žalobce je odborníkem v dané oblasti, kterému musí být náležitosti autorizace a podmínek regulérnosti architektonických soutěží dobře známa, proto je jeho následná argumentace ohledně této námitky soudem rovněž vnímána jako účelová a tendenční.
155. Dále Stavovský soud ČKA vytýká žalobci, že neinformoval ČKA o neregulérní soutěži. PEŘ ani Soutěžní řád ČKA nikde nedefinují, co je neregulérní soutěž. Představenstvo ČKA v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvádí, že lze definici dovodit výkladem, že neregulérní soutěží je soutěž, které nebylo ze strany ČKA vydáno potvrzení regulérnosti. Dokud se tedy ČKA o soutěži nedozví a neposoudí ji, tak není jisté, zda jde o neregulérní soutěž.
156. Podle § 7 odst. 2 Soutěžním řádu ČKA „Zadavatel předloží Kanceláři Komory k posouzení verzi soutěžních podmínek určenou pro projednání na ustavující schůzi poroty v dostatečném předstihu před touto schůzí. Komora posoudí tyto soutěžní podmínky z hlediska jejich souladu se Soutěžním řádem, přičemž na toto posouzení má 21 dnů. Poté, zpravidla na ustavující schůzi poroty, musí se soutěžními podmínkami vyjádřit podpisem svůj závazný souhlas všichni členové poroty, jakož i zadavatel, popřípadě jeho řádně zmocněný zástupce. Takto odsouhlasené soutěžní podmínky budou s konečnou platností potvrzeny v záležitostech rozhodných pro regulérnost soutěže Komorou, která si pro vydání potvrzení regulérnosti vyhrazuje lhůtu nejvýše 10 dnů. Vydáním potvrzení regulérnosti Komora stvrzuje, že soutěžní podmínky jsou v souladu se Soutěžním řádem a ostatními profesními předpisy Komory. Komora je oprávněna odvolat potvrzení regulérnosti soutěže, a to i během soutěže, zjistí-li, že byla při posuzování těchto podmínek uvedena v omyl.“
157. Z uvedeného ustanovení tak plyne, že zadavatel předloží Kanceláři ČKA k předběžnému posouzení návrh soutěžních podmínek před ustavující schůzí poroty, k finálnímu potvrzení regulérnosti pak poté, kdy členové poroty na ustavující schůzi s návrhem soutěžních podmínek vyjádří souhlas. Teprve poté je soutěž vyhlášena a mohou se jí zúčastnit autorizovaní architekti. Je tak zjevné, že se ČKA o soutěži dozví vždy, jelikož je zadavatel povinen předložit ČKA k posouzení verzi soutěžních podmínek.
158. Žalobce argumentuje, že jakožto městský architekt, tj. osoba bez právního vzdělání, nemusí být schopen identifikovat potencionální rozpor soutěžních podmínek se Soutěžním řádem ČKA či zákonem o zadávání veřejných zakázek. Veškeré skutky a v nich spatřovaná porušení jsou v

zásadním rozporu s ČKA avizovanou liberalizací v přístupu k architektonickým soutěžím, která je např. v sekci „vnitřní řády ČKA“ prezentována na webu komory.

159. I s touto námitkou se již podrobně vypořádal žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, když uvedl: „*Představenstvo v obecné rovině soubhlasí s námitkou disciplinárně obviněného, že autorizovaní architekti, jakožto osoby bez právního vzdělání, nemusí být schopni identifikovat každý potenciální rozpor soutěžních podmínek se SŘ nebo ZZVZ a tedy riziko neregulérní soutěže. V daném případě však byl rozpor se SŘ i ZZVZ zcela jednoznačný, když nebyly splněny základní podmínky, konkrétně v případě Soutěže 1 poměr mezi závislými a nezávislými členy poroty a v případě Soutěže 2 kvalifikace členů poroty.*“. Městský soud v Praze se i k této argumentaci žalovaného připojuje, žalobce v podané žalobě nevznáší další argumenty či důkazy, z nichž by bylo možno dovodit, že jde o pochybení natolik zásadní, aby mělo vliv na zákonnost rozhodnutí do té míry, že by bylo nutné přistoupit k jeho zrušení soudem.
160. Dalším důvodem pro udělení neregulérnosti soutěže bylo tvrzení, že odborná část poroty nemá adekvátní kvalifikaci. Žalobce uvádí, že mezi porotci byl např. prof. PhDr. R. Š., historik a teoretik umění a architektury, vysokoškolský pedagog, držitel ceny Ministerstva kultury za přínos v oblasti architektury z roku 2013 či pocty České komory architektů za rok 2013.
161. Podle § 8 odst. 5 Soutěžního řádu ČKA „*V zájmu nezávislosti rozhodování musí být nadpoloviční většina členů poroty nezávislá na zadavateli a na orgánech rozhodujících o využití výsledku soutěže a musí mít odbornou kvalifikaci odpovídající předmětu soutěže. Nezávislí se rozumí ti členové poroty, kteří nejsou se zadavatelem v trvalém obchodním vztahu, popřípadě ve vztahu zaměstnaneckém, služebním a obdobném; za nezávislé porotce se nepovažují ani členové poradních sborů a zpracovatelé soutěžních podmínek a soutěžního programu (žadání) zadavatele. O své nepodjatosti a nezávislosti učiní členové poroty před zahájením své činnosti písemné prohlášení.*“
162. Dle tohoto ustanovení musí mít nadpoloviční většina členů poroty kvalifikaci odpovídající předmětu soutěže. V soutěži byla požadována kvalifikace autorizovaného architekta, proto nadpoloviční většina členů poroty musela být autorizovanými architekty. Tuto kvalifikaci prof. PhDr. Š. y nesplňuje, když není autorizovaným architektem. V daném případě se jednalo o porušení ustanovení § 148 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek tím, že polovina členů poroty rozhodující o veřejné zakázce „*Investiční záměr – Xxx v Xxx*“ neměla kvalifikaci požadovanou ustanovením § 77 odst. 2 b) a c), když konkrétně autorizaci ČKA měli pouze dva ze sedmi členů poroty, proto je argumentace žalobce mimoběžná, neboť necílí na tvrzení, že zákon o veřejných zakázkách porušen nebyl, pouze vede polemiku ohledně odbornosti konkrétní osoby, což pro posouzení dané věci není otázkou rozhodnou, když podmínky zákona o počtu kvalifikovaných členů poroty beztak splněny nebyly. Z toho důvodu soud ani tuto námitku neshledal důvodnou.

Podhodnocení nákladů stavby

163. V otázce údajně podhodnocených nákladů stavby žalovaný podle žalobního tvrzení nebere v potaz možnou změnu smlouvy mezi městem a dodavatelem, přičemž ČKA není oprávněna posuzovat, zda taková změna byla učiněna platně a v souladu se zákonem. Informaci o možném zvýšení nákladů město mělo od okamžiku sdělení této informace žalobcem na veřejném projednání studie před jejím odevzdáním. Ani oba posudky, které si nechala zpracovat dozorcí rada a Stavovský soud ČKA, se neshodují v odhadovaných nákladech stavby, naopak se rozcházejí až v řádech stovek procent. Žalobce nemá k dispozici oba posudky a neví, jak výpočty byly provedeny. Žalovaný zároveň zaměňuje studii s projektovou dokumentací, což samozřejmě vede k rozdílným cenám. K ceně služeb žalobce uvedl, že dodavatelem byl mexický architekt, a proto k výpočtu adekvátní ceny nelze dost dobře použít ceny českých architektonických kanceláří. Konečně se žalobce dovolává práva poskytovat služby v rámci pro bono rodnému městu zdarma či za sníženou odměnu.
164. Podle § 18 odst. 1 PER „*Své služby poskytuje architekt, popřípadě jeho zaměstnavatel, za cenu, jejíž výše nesmí být mimořádně nízká a nepřiměřená. Doporučeným podkladem pro stanovení nabídkové ceny za služby architekta jsou profesní dokumenty, zejména vzory smluv a standardy profesních výkonů a dokumentace.*“

165. Podle § 18 odst. 4 PEŘ „*V případech zvláštního zřetele hodných, zejména humanitárních, může architekt, popřípadě jeho zaměstnavatel při stanovení nabídkové ceny nedbat ustanovení odstavce 1.*“
166. K této námitce se podrobně vyjádřil Stavovský soud ČKA v odůvodnění svého rozsudku (strany 16 – 17 a strany 22 – 23). Městský soud považuje odůvodnění Stavovského soudu ČKA a žalovaného za určité, srozumitelné a dostatečné. Odevzdané dílo nesplňuje náležitosti zadání stanovené v čl. 2.3 uzavřené smlouvy o dílo, když návrh nerespektuje a překračuje maximální celkové náklady na realizaci. Senát Stavovského soudu ČKA vycházel z vlastního odborného posouzení finanční náročnosti realizací obdobných staveb na území ČR v rozhodném období na základě jejich velikosti sportovišť, typu konstrukcí a obestavěného prostoru. Dospěl přitom k závěru, že by podrobnější a správnější odhad investičních nákladů na realizaci haly dospěl k cenám vyšším, než byl smluvní požadavek města (150 milionů Kč). Sám zpracovatel uvádí cenu vyšší, cca 163 milionů Kč. Senát Stavovského soudu ČKA dospěl k odhadům mezi 180 - 210 mil. Kč. Je pravdou, že se oba posudky v odhadu investičních nákladů rozcházejí, avšak oba bezesporu stanoví investiční náklady významně vyšší než ty, ze kterých vycházela smlouva o dílo. Stavovský soud ČKA poté při stanovení předpokládané hodinové náročnosti vycházel právě z investičních nákladů dle smlouvy o dílo, ovšem i tak mu hodinová sazba výpočtem vyšla v rozmezí 134 – 157 Kč. Při vyšších investičních nákladech by tato hodinová sazba byla pochopitelně ještě nižší, a tedy lze souhlasit se závěrem, že byla zjevně podhodnocená.
167. Pokud jde o námitku možné změny smlouvy mezi městem a dodavatelem, případná změna smlouvy nebyla v průběhu řízení před Stavovským soudem ČKA prokázána. K tvrzení o vědomosti města o možném zvýšení nákladů, které v řízení prokázáno bylo, lze doplnit jen, že nicméně ani takováto informace nemění nic na tom, že cena stanovená původně ve smlouvě byla podhodnocená. K argumentu, že dodavatelem byl mexický architekt, žalovaný zcela správně uzavřel, že smlouvu o dílo uzavřela společnost F. AxxxS, s. r. o., ve které je žalobce jediným společníkem a jednatelem, nikoli právě onen zmíněný a ceněný mexický architekt. Městský soud také neshledal, že by žalovaný zaměňoval studii s projektovou dokumentací. K této otázce se taktéž podrobně vyjádřil Stavovský soud ČKA a žalobce v podané žalobě neuvedl žádné konkrétní situace, kdy k této záměně dle něj mělo dojít, a zda a jaký negativní vliv to mělo mít na zákonnost a věcnou správnost napadeného rozhodnutí.
168. Na závěr se žalobce dovolává práva poskytovat služby v rámci *pro bono* rodnému městu zdarma či za sníženou odměnu. Autorizovaní architekti skutečně mohou poskytovat své služby takzvaně *pro bono*, vždy však musí být přitom splněno rozmezí stanovené v ustanovení § 18 odst. 1 PEŘ. To hovoří o případech zvláštního zřetele hodných, zejména humanitárních. Do této kategorie jistě nelze řadit poskytování služeb obci „z vděčnosti“, jak mylně v žalobě dovozuje žalobce.

Střet zájmů

169. K tvrzenému střetu zájmů žalobce namítal, že neměl rozhodovací pravomoci, nebyl účastníkem smlouvy o dílo na investiční záměr a ani neměl z plnění žádný prospěch. Žalobce dále uvedl, že pojistkou proti střetu zájmů byl mimo jiné právník najatý radnicí pro uzavírání smlouvy o dílo.
170. Podle § 14 odst. 1 Profesního a etického řádu ČKA „*Architekt předchází ve vztahu ke klientovi vzniku střetu zájmů. Za střet zájmů architekta ve vztahu ke klientovi se považují zejména takové případy, kdy předmět zakázky souvisí též s jinou činností, popřípadě majetkem nebo jinými zájmy architekta, které jsou nebo mohou být zneužity ku prospěchu architekta a ke škodě klienta.*“
171. Podle § 14 odst. 2 Profesního a etického řádu ČKA „*Hrozí-li střet zájmů architekta ve vztahu ke klientovi, je architekt povinen na to klienta včas upozornit.*“
172. Správní orgány se k dané otázce podrobně vyjádřily (strana 20 – 20 rozhodnutí Stavovského soudu ČKA). Městský soud považuje odůvodnění Stavovského soudu ČKA a žalovaného za dostatečné. Není sporu o tom, že žalobce působil od července roku 2017 jako xxx. Tuto činnost vykonával na základě smlouvy o výkonu konzultační a poradenské činnosti. Mezi povinnostmi městského

architekta při plnění smlouvy bylo zařazeno plnění konzultační, poradenské a oponentní činnosti ve vztahu k předkládaným projektovým dokumentacím. Ve smlouvě bylo též výslovně uvedeno, že se architekt nesmí účastnit výběrových řízení pořádaných městem. V případě, že se architekt dostane sám (jako fyzická osoba či prostřednictvím jím ovládané společnosti) do smluvního vztahu s městem jako dodavatel zakázky na provedení projektových prací, tedy do zakázky v oblasti, v níž má jako městský architekt hájit výlučně zájmy svého města, nastává nutně minimálně riziko kolize zájmů, které při provádění zakázky má jako její dodavatel.

173. Žalobce nedůvodně a účelově namítal, že neměl rozhodovací pravomoci a nebyl účastníkem smlouvy o dílo. Je přitom zcela nepochybné, že nelze žalobce oddělit od společnosti F. AxxxS, s. r. o., kde je jediným jednatelem a společníkem. Žalobce má na jednání společnosti neomezený vliv a rovněž jeho zájmy se se zájmem společnosti v podstatné míře shodují. Co se týče rozhodovací pravomoci, je sice pravdou, že žalobce město Xxx nezastupoval, město si však žalobce najalo, aby pro ně nezávisle vykonával konzultační, poradenskou a oponentní činnost. Ve smlouvě bylo též výslovně uvedeno, že se architekt nesmí účastnit výběrových řízení pořádaných městem. Nelze vyvodit jiný závěr než, že má tento zákaz za cíl bránit riziku vzniku střetu zájmů při zadávání veřejných zakázek. Ten je ostatně zapovězen rovněž přímo zákonem o zadávání veřejných zakázek. Pokud by soud na argumentaci žalobce přistoupil, ztratil by institut kolize zájmů svůj smysl, neboť by jej bylo možno vždy obejít právě způsobem, který nastal v posuzované věci, tedy účastí obchodní společnosti ovládané příslušnou osobou autorizovaného architekta. Žalobce k tomu dále uvedl, že pojistkou proti střetu zájmů byl mimo jiné právník najatý radnicí pro uzavírání smlouvy o dílo. K tomu nezbývá než dodat, že osoba s právnickým vzděláním naopak jistě nemá odborné znalosti architekta, a tudíž ani ona nedokáže posoudit po odborné stránce projektovou dokumentaci. Stejně tak není riziko vzniku střetu zájmů podmíněno ani tím, zda měl žalobce z plnění prospěch či nikoliv. I za situace, kdy projektant do zakázky nevstupuje s cílem získat prospěch, má nadále v souvislosti s jejím plnění určité zájmy, které se mohou v různé míře odlišovat od zájmů jeho klienta, což je právě charakteristickým znakem nežádoucího rizika střetu zájmů.
174. Lze tak uzavřít, že žalobce nepředcházal riziku střetu zájmů, když po zrušení Soutěže č. 2 v prosinci 2020 inicioval a zasazoval se, aby město zadalo zakázku na zpracování investičního záměru – „Xxx v Xxx“ bez zadávacího řízení A. K. a dodavatelem zakázky se stal on sám prostřednictvím své společnosti F. AxxxS, s. r. o. Námitka není důvodná.

Urážky, pomlvy a zneuctění ČKA a jejich členů

175. Třetí okruh skutků, které byly napadenými rozhodnutími kladeny žalobci za vinu, se týká údajných urážek, pomluv a zneuctění ČKA a jejich členů. Žalobce má za to, že se jedná o střet práva na svobodu projevu a ochranu osobnosti, k čemuž existuje bohatá judikatura Evropského soudu pro lidská práva a Ústavního soudu. Při řešení kolize mezi svobodou projevu a právem na ochranu osobnosti musí být brán v úvahu i celkový kontext věci a specifické okolnosti. Výroky připisované žalobci jsou hybridními výroky s prokázaným skutkovým základem, nejsou vulgární, přičemž kritizované osoby jsou veřejně činné či veřejně známé, a jako takové musejí snést vyšší míru kritiky. Výroky připisované žalobci nemohou být kárným proviněním, když jsou v celém svém rozsahu kryty ústavně zaručeným právem na svobodu projevu.

Právní rámec

176. Podle § 2 PEŘ „Architekt všemožně přispívá k šíření dobrého jména architektury a architektů.“
177. Podle § 27 odst. 2 PEŘ „Architekt se vyvaruje takových projevů, které nepodložené a úmyslně poškozují dobré jméno jiného architekta, zejména se vyvaruje urážek a pomluv; toto ustanovení mu nebrání vést polemiku a vytknout kolegovi oprávněné vady a opominutí; musí tak ovšem učinit vždy profesionálně korektně.“

178. Žalobce v rozhovoru nazvaném „Na slovíčko s architektem Z. F.“, který byl publikován v Xxx zpravodaji č. 02/2021, uvedl: „*Druhá soutěž byla zrušena, protože Česká komora architektů podala neoprávněné udání na ÚOHS... spor bychom museli vyhrát, neboť komora na soutěži zpochybňovala pouze pravidla ze svých vlastních stanov, která města nemusí zajímat ... Je to neuvěřitelná kauza, kdy profesní organizace, která má podporovat architektonické soutěžení, se pomocí udání zasadí o zastavení nejlépe smyšlené soutěže a vydíráním svých členů si řeší parciální zájmy určité zájmové skupiny uvnitř komory ... Špatně připravené jiné soutěže přes komoru projdou ... Česká komora architektů stojí před velkým úkolem reorganizace sebe sama, aby skutečně sloužila k prosazování lepší architektury v naší zemi a členové jejího představenstva nezneužívali svého monopolního postavení ... Tím nám ovšem komora nahrála na směl a návrh pro nás může zpracovat světová hvězda první velikosti.*“
179. Žalobce v písemném vyjádření k podanému podnětu ze dne 30. 12. 2021 uvedl ke stěžovateli Ing. arch. J. S.: „*Ing. arch. J. S. s několika přáteli obě soutěže překazila a promarnila spoustu práce a veřejných peněz města Xxx. Je smutné, že překážkou kvalitní architektury v Xxx je několik málo neuznaných lokálních architektů, kteří slepě prosazují svoje víze architektury.*“
180. Žalobce má v ustanovení § 27 PEŘ zakotvenou a uloženou povinnost nepomlouvat své kolegy, tedy nešířit o nich lživé či poškozující informace. Je nepochybné, že se vůči stěžovateli Ing. arch. J. S. dopustil lživého tvrzení, když uvedl: „*Ing. arch. J. S. s několika přáteli obě soutěže překazila*“. Podmínky obou předmětných soutěží přitom byly v rozporu nejenom se Soutěžním řádem ČKA, ale i se zákonem o zadávání veřejných zakázek (v případě první soutěže porušení § 146 odst. 2, § 148 odst. 1 a § 211 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek, v případě druhé soutěže porušení § 148 odst. 2 a 7 a § 211 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek). Totéž platí i o výroku v Xxx zpravodaji 02/2021, kde žalobce uvedl nepravdivý údaj: „*Česká komora architektů podala neoprávněné udání na ÚOHS*“.
181. Žalobce namítal, že citovaný článek nebyl autorizován, a proto informace v něm uvedené nelze brát za podložené. Uvedená okolnost podle názoru soudu není důvodem zrušení rozhodnutí, Městský soud v Praze přisvědčuje žalovanému, že citace uvedené v článku odpovídají názorům žalobce a plynou i z dalších důkazů, např. z dopisu adresovanému předsedovi ČKA Ing. arch. J.K., vedeném ve spise pod spisovou značkou DR 2021-21/32. Žalobce se zároveň vůči znění uvedeného rozhovoru nijak neohradil, což lze považovat za souhlas s jeho zněním.
182. Svoboda projevu, která je jedním ze základních politických práv, je zakotvena v čl. 17 Listiny. Ten stanovuje, že svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, přičemž každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. Obdobně je svoboda projevu zakotvena v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále „Úmluva“).
183. Svoboda projevu náleží každému, výkon svobody projevu však není neomezený. Jak totiž vyplývá z čl. 10 odst. 2 Úmluvy, výkon svobody projevu zahrnuje i povinnosti a odpovědnost, přičemž může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná mj. pro ochranu morálky, pověsti nebo práv jiných. Kritiku lze obecně považovat za přípustný výkon svobody projevu. Kritika však nemůže být bezbřehá. Výkon svobody projevu nepožívá ochrany zejména tehdy, pokud jde o projev urážlivý, difamační či dehonestující nebo pokud jde o jeho zneužití tím, že jde o kritiku neoprávněně vedenou v úmyslu kritizovanou osobu poškodit. Je nutné vzít v potaz zejména postavení soudce, který projev pronesl, místo a způsob projevu, obsah jeho výroků a celkový kontext, ve kterém tyto výroky byly učiněny. Případná sankce postihující takovéto projevy však nesmí mít odrazující účinek (*chilling effect*) na uplatňování svobody projevu ze strany ostatních. Je proto třeba brát zřetel na to, zda sporný výrok má povahu skutkového tvrzení, nebo hodnotového soudu. Hodnotící soudy samy nepodléhají důkazu pravdy, zatímco pravdivost skutkových tvrzení lze ověřit dokazováním. Při posouzení povahy výroků je zároveň nezbytné vzít v úvahu jejich celkový tón i okolnosti případu. Tyto závěry se uplatní i při posuzování výkonu

svobody projevu ve vztahu ke kárné odpovědnosti (nález Ústavního soudu ze dne 5. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 2617/15, bod 81, a bod 285 rozhodnutí *Kamil Kydalka II*), a lze je přiměřeně vztáhnout i na odpovědnost disciplinární.

184. Porušení uvedených povinností žalobce jako člena profesní komory v nyní projednávané věci nepředstavuje disciplinární provinění, neboť při zohlednění všech shora zmiňovaných okolností, za kterých k němu došlo, se jednalo o porušení nízké intenzity. Ne každé porušení stavovských předpisů představuje disciplinární provinění. Aby se o takové disciplinární provinění jednalo, musí porušení povinnosti dosáhnout určité intenzity, tj. muselo by jít o takový projev, který by znatelně ohrozil vážnost žalované nebo jejích členů, který by zasahoval do práv jiného tím, že by byl hrubě neuctivý, nebo pokud by veřejná kritika byla zjevně nepřiměřená okolnostem věci. Při posouzení, zda již tato intenzita byla naplněna, je třeba přihlížet ke konkrétním okolnostem věci a ke kontextu, ve kterém byl projev učiněn. Této intenzity projev žalobce nedosáhl.
185. Co se týče vyjádření týkající se České komory architektů, je pravda, že ČKA a její zástupci musí vzhledem ke své pozici být připraveni nést vyšší míru kritiky, což také správní orgány ve svých rozhodnutích potvrdily. Podle názoru soudu však šíření informací o tom, že v důsledku jednání ČKA musela být dvakrát zrušena architektonická soutěž, tuto přijatelnou míru kritiky nepřesahují.
186. Smyslem kárného řízení je zajistit důvěryhodnost České komory architektů jako důležitého prvku samosprávní profesní organizace, která musí být důvěryhodná a hodná úcty a vážnosti. Jsou-li tyto žádoucí vlastnosti narušeny, je třeba narušení podrobit pečlivému posouzení. Soud má za to, že argumentace žalobce ústavně zaručeným právem na svobodu projevu je v projednávané věci přiléhavá. Tvzení o tom, že žalovaná „*vydíráním svých členů řeší parciální zájmy určité zájmové skupiny uvnitř komory*“, stejně jako „*...aby členové představenstva nezneužívali svého postavení...*“ podle názoru soudu nedosahují takové intenzity, aby bylo možno uzavřít, že jejich vyjádřením v předmětném rozhovoru se žalobce dopustil kritiky, urážky či pomluvy. To vše s ohledem i na závěr rozsudku Stavovského soudu na straně 26, kde tento soud sám konstatuje, že si je vědom jisté neoblíbenosti členů orgánů komory a s ní se pojící nutnosti ustát i vyšší míru kritiky, proto soud dospěl k závěru, že k závažnému porušení etických povinností architekta v daném případě nedošlo.
187. Na rozdíl od Stavovského soudu – za situace, kdy žalobou napadené rozhodnutí se touto argumentací žalobce vůbec nezabývalo s ohledem na to, že žalobce ji v odvolání neuplatnil a učinil tak až v podané žalobě – má soud za to, že totéž platí i o jednání, jehož se měl žalobce dopustit ve vztahu k Ing. S. s tím, že uvedl jednoznačně nepravdivou informaci. Tvzení, že jmenovaná „*...s několika přáteli soutěže překazila a promarnila spoustu práce a veřejných peněz města*“ nepřesahuje podle názoru soudu pojem veřejné kritiky, pojmové znaky urážky ani pomluvy však nedosahuje. Obdobně i tvzení „*je smutné, že překážkou moderní architektury v Xxx je několik málo neuznaných lokálních architektů, kteří slepě prosazují svoje vize architektury*“, bez ohledu na otázku jeho (ne)pravdivosti, nemá potenciál konkrétního, určitého a adresného útoku na konkrétní osobu či subjekt, a za žalovanou zjištěného a doloženého skutkového stavu není bez dalšího podkladem pro závěr o tom, že se žalobce dopustil jednání v rozporu se stavovskými předpisy. Z obsahu celého vyjádření se podává, že žalobce reaguje nevhodně na okolnosti posuzování daného záměru a kritiku ze strany stěžovatelky, přičemž jakkoli soud může pochybovat nad vhodností jeho použití v rámci informování veřejnosti o dotčeném procesu ze strany člena komory architektů, nejedná se o výroky, za které by mohl být architekt postižen v disciplinárním řízení. Dané vyjádření představuje kritiku rozhodování komory a činnosti jejích členů, a ačkoli postrádá jakoukoli věcnost, použitým slovníkem nevybočuje z mezí, v nichž je chráněna důstojnost obecně, neboť podle názoru nemá potenciál narušit důvěru v profesní samosprávu jako takovou, když i tato samospráva musí snést určitou míru třeba i vyhraněné kritiky.
188. Dospěl-li soud k závěru, že žalobní námitka směřující proti pátému dílčímu skutku, za něž by žalobce disciplinárně potrestán, je důvodná, bylo na místě zrušení žalobou napadeného rozhodnutí jako celku z důvodu nezákonnosti. I přes tuto skutečnost považuje soud za potřebné vyjádřit se ve

stručnosti k námitkám o nepřiměřenosti uložené pokuty a o nezákonnosti a neplatnosti aplikovaných stavovských předpisů.

Nepřiměřenost sankce

189. Žalobce závěrem poukázal na údajné drastické dopady uloženého disciplinárního opatření do jeho právní sféry. Dle Soutěžního řádu ČKA má žalobce zákaz účasti v soutěžních porotách do zahlazení disciplinárního opatření, tj. na dvanáct měsíců ode dne, kdy dojde k zaplacení pokuty. Dle zákona o zadávání veřejných zakázek může být žalobce navíc zadavatelem vyloučen z účasti na podlimitní či nadlimitní veřejné zakázce, a to v případě, že se profesního pochybení dopustil v posledních třech letech před zahájením zadávacího řízení. Žalobce uvedl, že bývá v porotách a běžně usiluje o získání veřejných zakázek, přičemž příjmy z veřejných zakázek tvoří významnou část jeho příjmů a jeho ateliéru, na nichž je existenčně závislý jak žalobce, tak jeho další zaměstnanci. Žalobce má za to, že se představenstvo i Stavovský soud ČKA zcela nedostatečně zabývaly důsledky a neúměrnou tvrdostí trestu uloženého žalobci. Rolí představenstva je v rámci rozhodování o odvolání samozřejmě též posouzení přiměřenosti uložené sankce ve vztahu přímo k osobě obviněného, kvůli čemuž může rozsudek Stavovského soudu ČKA samozřejmě i zrušit nebo změnit.

190. Podle § 20 odst. 1 autorizačního zákona, ve znění účinném ke dni 31. 12. 2021, „*Za závažné nebo opětovné porušení povinností autorizované osoby stanovené tímto zákonem (dále jen "disciplinární provinění") Komora autorizované osobě uloží, nejde-li o trestný čin, některé z těchto disciplinárních opatření:*

a) písemnou důtku,

b) pokutu až do výše 50 000 Kčs,

c) pozastavení autorizace na dobu nejvýše tří let,

d) odejmutí autorizace.

Rozhodnutí o disciplinárním opatření podle písmene b) nebo c) může současně obsahovat rozhodnutí o zákažu výkonu funkcí v Komoře.“

191. Soud má za to, že žalobci byla uložena přiměřená sankce. Soud zdůrazňuje, že je primárně v působnosti správního orgánu, aby sankci s ohledem na veškeré rozhodující okolnosti uložil v rámci zákonných mantinelů. Soud může zasahovat do výše uložené sankce pouze v souladu s ustanovením § 78 odst. 2 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobce spáchal vícero závažných porušení ustanovení Profesního a etického řádu ČKA, uložil správní orgán prvního stupně disciplinární opatření ve střední míře přísnosti, kterým je v dané věci pokuta ve výši 50 000 Kč. Správní orgán současně přihlédl při stanovení disciplinárního opatření k některým předchozím rozhodnutím vynesených v disciplinárních řízeních, přičemž se neodchýlil od své dosavadní rozhodovací praxe.

192. Žalovaný při ukládání pokuty zohlednil a řádně odůvodnil všechny podstatné aspekty, na jejichž základě žalobci uložil pokutu, posoudil všechny relevantní okolnosti. Správní orgány zohlednily přitěžující i polehčující okolnosti. Správní orgány taktéž dostatečně jasně odůvodnily, jakými úvahami se při ukládání pokuty řídily (strana 26 - 27 rozhodnutí Stavovského soudu ČKA). Městský soud má tak výši pokuty za přiměřenou a spravedlivou. Zákaz činnosti v délce dvanácti měsíců jistě nelze považovat za doživotní zákaz. K možnému vyloučení žalobce z veřejných zakázek je třeba uvést, že se jedná pouze o hypotetickou situaci, žalobce nemusí být vyloučen ze žádné veřejné zakázky. Žalobce ani netvrdí, že by z nějaké veřejné zakázky již byl právě z důvodu disciplinárního potrestání vyloučen. Rozhodnutí o uložení sankce v posuzovaném případě neodporuje základním zásadám správního trestání a soud neshledal uložený trest za nepřiměřený.

193. Soud v této souvislosti připomíná, že jeho úkolem není posuzovat spravedlnost uložené sankce, ale to, zda byla uložena v souladu se zákonem. Soudu totiž nepřísluší nahradit správní úvahu ohledně uložení sankce. Je nadán pouze k přezkoumání, zda správní orgán nevybočil ze zákonných

hledisek. Z ustálené judikatury správních soudů jednoznačně vyplývá, že správní orgán má při ukládání sankce volnost správního uvážení, přičemž je vázán principy správního rozhodování. Mezi tyto principy bezesporu patří zákonnost, spravedlnost, individualizace i přiměřenost. Stěžejním principem je i dostatečná odůvodněnost a přesvědčivost. Správní orgán je povinen se při ukládání sankce zabývat podrobně všemi hledisky, které mu zákon předkládá a jeho povinností je podrobně a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl a jaký vliv mělo toto hledisko na konečnou výši pokuty. Žalobce nerozporoval, že správní orgán stanovil pokutu v zákonných mezích. Je třeba zdůraznit, že výše sankce za protiprávní jednání musí mít preventivní charakter, a to předně ve vztahu k pachateli. Uložená sankce by měla přiměřeně, ale citelně zasáhnout do majetkové sféry pachatele tak, aby vedla k důslednějšímu dodržování všech zákonných, podzákonných či stavovských norem. Preventivní úlohu by měla mít uložená sankce i ve vztahu k ostatním členům stavovské organizace tak, aby je od protiprávního jednání odradila.

Platnost Soutěžního řádu ČKA

194. Žalobce v podané žalobě také namítal, že soutěžní řád ČKA je pravděpodobně vydán nad rámec legislativního zmocnění a jako takový je pro rozpor se zákonem neplatný. Pro porušení neplatného stavovského předpisu nemůže být žalobce postížen. Žalobce žádá soud, aby se k platnosti vydání Soutěžního řádu ČKA vyjádřil. Soutěžní řád navíc např. v § 12 zavádí nikoliv pouze doporučené, ale přímo povinné minimální ceny a odměny, což je v přímém rozporu s právní úpravou zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže řešil řadu případů, které se týkají protisoutěžních praktik různých profesních komor, především protiprávním stanovováním cen. Žalobce žádal žalovaného, necht' předloží věc k posouzení ÚOHS.
195. Profesní komory s povinným členstvím jsou zřízeny zákonem. Stát prostřednictvím konkrétního zákona svěřuje v souladu ustanoveními Listiny (články 4 a 26 Listiny základních práv a svobod) správu určité profese samosprávným institucím. Jedná se tudíž o způsob přenosu určité správní působnosti státu na úroveň a instituce, u nichž je předpoklad efektivnější správy. Z uvedených důvodů jsou profesní samosprávy nadány právní subjektivitou, nakládají vlastním majetkem nezávisle na veřejných rozpočtech a mají jednoznačně vymezený okruh osob, na něž právní úprava přímo dopadá.
196. Veškeré osoby, které jsou oprávněny vykonávat regulované činnosti v celém rozsahu a na vlastní odpovědnost, jsou sdruženy obligatorně příslušnou Komorou, neboť Komora nad nimi vykonává vrchnostenskou disciplinární působnost. Vedle osob, které jsou řádnými členy Komory, mohou Komory sdružovat též osoby hostující, pro něž ovšem platí poněkud modifikovaný režim. Česká komora architektů může fakultativně sdružovat též členy mimořádné, a to na základě jejich zájmu o architekturu, urbanismus a územní plánování nebo krajinářskou architekturu.
197. Zákonem byla v právním řádu České republiky zřízena Česká komora architektů a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (§ 23 autorizačního zákona). V § 23 odst. 6 písm. i) autorizačního zákona je dáno zmocnění pro ČKA a ČKAIT vydávat vnitřní předpisy. Soutěžní řád ČKA nepochybně je vnitřním předpisem ČKA, tedy je vydán v rámci zákonného zmocnění.
198. Městský soud uzavírá, že se žalovaný správní orgán v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dostatečně podrobně a vyčerpávajícím způsobem vyjádřil k rozhodujícím namítaným skutečnostem a soud jeho úvahy neshledal v rozporu se zásadami správního uvážení. Nesouhlas žalobce se závěry stavovských orgánů a jeho neustále opakovaná argumentace tak v daném případě nemohla vést k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, z jehož odůvodnění je patrné, že se orgány obou stupňů konkrétními důvody vydání rozhodnutí zabývaly a své závěry srozumitelně vyjádřily v odůvodnění rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

199. Soud po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána zčásti důvodně, proto zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a podle odstavce 4 zároveň rozhodl o vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odstavec 5 s. ř. s.).
200. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož žalobce, vzhledem k tomu, že byl ve věci úspěšný, má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení. Tyto náklady jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem z podané žaloby v částce 3 000 Kč a náklady právního zastoupení Mgr. Markem Novotným, advokátem, za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], a dvou paušálních částek po 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tedy činí 9 800 Kč. Dále soud přiznal zástupci žalobce právo na zaplacení daně z přidané hodnoty v částce 1 428 Kč (21 % z částky 6 800 Kč), když zástupce žalobce soudu doložil, že je plátcem této daně. Soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v uvedené výši, a to ve stanovené lhůtě k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Novotného, advokáta (§ 149 odst. 1 o. s. ř., ve spojení s § 64 s. ř. s.).
201. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. května 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu